

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa 29 kwietnia 2026 r.

DOOŚ-WDŚI.420.23.2024.AKA.51

(stary znak sprawy: DOOŚ-WDŚZOO.420.7.2024.AKA)

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołań AMBER FOREST sp. z o.o. sp. k. z 26 lutego 2024 r., Akademickiego Związku Sportowego z 26 lutego 2024 r. oraz Fundacji Greenpeace Polska z 29 lutego 2024 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z 2 lutego 2024 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.52.2023.KB.35, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Realizacja terminala FSRU z gazociągiem podmorskim w obrębie akwenu Portu w Gdańsku”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej k.p.a., oraz art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 i art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), dalej u.o.o.ś.:

1) uchyla pkt. I.1. w części:

infrastruktura niezbędna do funkcjonowania FSRU (m.in. systemy bezpieczeństwa fizycznego, światłowód ułożony wzdłuż gazociągu, urządzenia przeciwpożarowe, itp.);

i w tym zakresie orzeka:

„infrastruktura niezbędna do funkcjonowania FSRU, tj. systemy bezpieczeństwa fizycznego, światłowód ułożony wzdłuż gazociągu, urządzenia przeciwpożarowe.”;

2) uchyla pkt. I.1. w części:

W drugim etapie planowane wyposażenie drugiego nabrzeża i uruchomienie drugiej jednostki FSRU. Wielkość drugiej jednostki oraz termin jej uruchomienia warunkowane będą zapotrzebowaniem na gaz ziemny i dostępnością jednostek.;

i w tym zakresie orzeka:

„W drugim etapie planowane wyposażenie drugiego nabrzeża i uruchomienie drugiej jednostki FSRU o pojemności ok. 174 000 m³ skroplonego gazu.”;

3) uchyla pkt. I.2.1. w całości i w tym zakresie orzeka:

„1) Wymagania w zakresie organizacji zaplecza budowy:

- a) w obrębie zaplecza budowy należy zlokalizować miejsca magazynowania materiałów budowlanych. Materiały budowlane oraz substancje i preparaty stosowane na etapie realizacji przedsięwzięcia, z kart charakterystyki których wynika, że mogą stanowić zagrożenie dla wód lub dla gleby, należy magazynować na terenie zaplecza budowy na utwardzonym i uszczelnionym podłożu, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych. Miejsca te należy wyposażyć w urządzenia lub środki umożliwiające ich zebranie lub neutralizację w sytuacji przypadkowego wydostania się z opakowań. Rodzaje i ilość urządzeń lub środków dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych materiałów, substancji i preparatów. Powyższe materiały, substancje i preparaty magazynować i przemieszczać w opakowaniach producenta; w przypadku ich wydostania się z opakowań, należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
- b) w obrębie zaplecza budowy należy zlokalizować miejsca magazynowania olejów, smarów i innych materiałów mogących być źródłem substancji ropopochodnych. Materiały te należy magazynować na terenie zaplecza budowy na utwardzonym i uszczelnionym podłożu, w zamykanych i szczelnych pojemnikach, odpornych na działanie przechowywanych w nich substancji, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych. Miejsca te należy wyposażyć w techniczne i chemiczne środki do ograniczania rozprzestrzeniania się, usuwania lub neutralizacji zanieczyszczeń ropopochodnych; w przypadku wycieku substancji ropopochodnych należy niezwłocznie je usunąć lub zneutralizować;
- c) w obrębie zaplecza budowy należy zlokalizować miejsca magazynowania odpadów. Odpady niebezpieczne należy magazynować na terenie zaplecza budowy na utwardzonym i uszczelnionym podłożu. Miejsca przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych należy wyposażyć w urządzenia lub środki umożliwiające zebranie lub neutralizację odpadów, w sytuacji ich przypadkowego wydostania się z pojemników. Rodzaje i ilość tych urządzeń lub środków należy dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych odpadów. W przypadku wydostania się odpadów z pojemników należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
- d) podłoże, o którym mowa w lit. a – c, należy wykonać przy użyciu wodoodpornych i mrozoodpornych płyt betonowych o klasie wytrzymałości minimum C35/45, uszczelnionych za pomocą elastycznych spoin odpornych na działanie czynników atmosferycznych (temperatury, promieni UV, deszczu i powietrza) oraz substancji chemicznych lub przy użyciu geomembran;

e) zaplecza budowy wyznaczyć poza strefami ochrony znajdujących się na terenie budowy drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki, o których mowa w pkt I.2.1.13, oraz poza terenami wodno-błotnymi i rowów melioracyjnych.

2) Plac budowy oraz komorę wejścia mikrotunelu zlokalizować poza pasem technicznym brzegu morskiego.

3) Ograniczyć poruszanie się maszyn budowlanych jedynie po drogach już istniejących oraz tymczasowych drogach dojazdowych i drogach technologicznych wzdłuż pasa budowlanego. Po zrealizowaniu przedsięwzięcia rozebrać drogi tymczasowe, a teren przywrócić do stanu sprzed realizacji inwestycji.

4) Materiały sypkie, kruszywa budowlane magazynować w sposób ograniczający emisję pyłów, tj.: zabezpieczyć je przed rozwiewaniem np. poprzez przykrycie ich plandekami lub obudowanie ściankami.

5) Tereny tymczasowych dróg wewnętrznych w okresach bezdeszczowych zraszać wodą.

6) Zastosować techniki budowlano-inżynieryjne (np. ścianki szczelne, przegrody iltowe), aby zabezpieczyć wykopu przed potencjalną infiltracją wód podziemnych oraz zapobiec trwałemu obniżeniu poziomu wód gruntowych.

7) Zaprojektować system zagospodarowania wód z odwodnienia wykopów budowlanych utrzymujący wykopu bez wody stojącej.

8) Wody z wykopów budowlanych odprowadzać po podczyszczeniu do ziemi lub do wód Wisły Śmiałej.

9) Wodę z odwodnienia przed odprowadzeniem do odbiornika poddać procesowi podczyszczania w osadnikach.

10) Roboty budowlane prowadzić w porze dziennej, tj. w godzinach 6:00-22:00. W porze nocnej mogą być wykonywane wyłącznie prace wymagające kontynuowania działań przez całą dobę, tj. prace związane z wykonywaniem przewiertu i mikrotunelu, betonowaniem, montażem gazociągu podmorskiego oraz światłowodu wzdłuż gazociągu podmorskiego. W porze nocnej dopuszcza się prowadzenie robót budowlanych związanych z palowaniem przy użyciu wibromłotów, pod warunkiem ograniczenia prac do dwóch zestawów roboczych z wibromłotami jednocześnie.

11) Podczas zagłębiania pali prowadzić monitoring emitowanych drgań. W przypadku stwierdzenia negatywnego oddziaływania drgań na środowisko wstrzymać prace i dostosować ich technologię, np. wprowadzić zmianę częstotliwości prac.

12) Zastosować metodę bezwykopową przy wyprowadzaniu gazociągu z morza na ląd, uwzględniając potrzebę zabezpieczenia systemu ochrony brzegu przed erozją oraz uwarunkowania dynamiczne strefy brzegowej. Dodatkowo ze względu na zachodzące procesy zmian linii brzegowej, głębokość osadzenia w gruncie powinna być tak dobrana, aby podczas eksploatacji, w wyniku oddziaływania naturalnych procesów hydro-, lito i morfodynamicznych nie doszło do nieplanowanego odsłonięcia gazociągu. Sam proces

przewiertu nie może uszkodzić systemu korzeniowego roślinności wydmowej oraz lasu ochronnego w pasie technicznym.

13) W zakresie ochrony znajdujących się na terenie budowy drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki:

- a) wyznaczyć nienaruszalną strefę ochrony drzewa (NSOD), która obejmuje teren wokół drzewa w odległości wyznaczonej od pnia równej dwukrotności obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 1,3 m lub u nasady korony drzewa, jeżeli korona osadzona jest poniżej wysokości 1,3 m; w przypadku drzew wielopniowych zasięg NSOD wyznaczyć na podstawie obwodu najgrubszego pnia; w strefie tej niedopuszczalna jest jakakolwiek ingerencja w system korzeniowy drzew;
- b) wyznaczyć strefę ochrony drzew (SOD), która obejmuje:
  - w przypadku drzew cennych: strefę rzutu korony oraz teren w odległości 3 m od niej;
  - w przypadku zdrowych drzew o normalnym pokroju: strefę rzutu korony oraz teren w odległości 1,5 m od niej;
  - w przypadku drzew o asymetrycznej lub nienaturalnej koronie strefę wyznaczyć indywidualnie;
- c) wyznaczyć strefy ochrony krzewów; strefy te wyznaczyć indywidualnie;
- d) SOD i NSOD wyznacza dendrolog pełniący nadzór przyrodniczy;
- e) SOD i NSOD zabezpieczyć wspólnym tymczasowym ogrodzeniem o wysokości min. 1,5 m i wyłączyć z obszaru robót budowlanych; w strefach tych zabrania się nasypywania warstw gleby oraz magazynowania materiałów budowlanych i odpadów;
- f) w przypadku konieczności wykonania wykopów w SOD:
  - odkryte korzenie zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew zasypać niezwłocznie po zakończeniu prac wymagających wykonania wykopów;
  - w przypadku przerw w pracach wykopy tymczasowo zasypać lub przykryć odsłonięte korzenie matami słomianymi;
  - w warunkach grożących przesuszeniem korzeni (tj. podczas bezdeszczowej i upalnej pogody, gdy temperatura powietrza przekracza 30 stopni Celsjusza) drzewa podlewać, a korzenie utrzymywać w odpowiedniej wilgotności;
  - zabrania się obcinania korzeni szkieletowych drzew;
- g) w przypadku braku możliwości ogrodzenia SOD lub wyłącznie NSOD lub gdy ogrodzenie nie zabezpieczy w sposób wystarczający pnia przed uszkodzeniem, zastosować osłonę całej powierzchni pnia do wysokości minimum 2 m w postaci drewnianych listew, tkanin jutowych, grubych mat słomianych lub trzcinowych; nie należy opierać dolnej części osłony bezpośrednio na nabiegach korzeniowych, a osłona powinna zapewniać swobodny dostęp powietrza;

- h) drzewa nieprzeznaczone do wycinki, na których występują porosty, zabezpieczyć poprzez otoczenie starodrzewów siatką bądź taśmą warunkującą niewkraczanie inwestycji na siedlisko starodrzewu;
- i) w przypadku grupy drzew i krzewów strefy ochrony wyznaczyć dla każdego drzewa i krzewu oddzielnie, a ogrodzenie ochronne o wysokości min. 1,2 m umieścić na skrajnych granicach obszaru wyznaczonego przez połączenie tych stref.

14) Wycinkę drzew i krzewów przeprowadzić w okresie od 16 października do końca lutego (poza okresem lęgowym ptaków oraz poza okresem istnienia kolonii rozrodczych i zgrupowań godowych nietoperzy). Dopuszczalna jest wycinka pojedynczych drzew i krzewów poza tym okresem, pod warunkiem zapewnienia nadzoru ornitologicznego i chiropterologicznego.

15) Wycinkę drzew, których obwód pnia mierzony na wysokości 130 cm wynosi powyżej 50 cm i które posiadają odstającą korę lub dziuple, należy poprzedzić kontrolą pod kątem wykorzystywania przez nietoperze jako schronienia letnie oraz zimowe. Kontrolę obowiązany jest przeprowadzić chiropterolog pełniący nadzór przyrodniczy, nie wcześniej niż 2-3 dni przed wycięciem drzewa. W przypadku stwierdzenia obecności kryjówek nietoperzy, należy wstrzymać wycinkę drzew oraz podjąć działania wskazane przez chiropterologa pełniącego nadzór przyrodniczy.

16) W związku z wycinką drzew i krzewów w ramach realizacji inwestycji należy wykonać kompensację w postaci nasadzeń zastępczych na powierzchni co najmniej 1,29 ha. Nasadzenia należy wykonać kierując się następującymi wytycznymi:

- a) cechy materiału roślinnego wykorzystywanego do nasadzeń:
  - wyprodukowany zgodnie z zasadami agrotechniki szkółkarskiej,
  - uformowany z zachowaniem pokroju charakterystycznego dla danego gatunku,
  - bez uszkodzeń mechanicznych oraz śladów żerowania owadów,
  - zwarta, nieuszkodzona ani nieprzesuszone bryła korzeniowa,
  - obwody pni sadzonek na wysokości 100 cm powinny wynosić minimum 12 cm,
  - możliwe jest odstępstwo od wskazanych powyżej wymiarów sadzonek w przypadku gatunków drzew o specyficznym pokroju (w tym przypadku należy dążyć do posadzenia jak największej dostępnej sadzonki);
- b) wymagania dotyczące sadzenia:
  - powierzchnię dołów pod sadzonki pokryć ziemią urodzajną. Doły te mają mieć dwukrotnie większą wielkość od bryły korzeniowej, a w przypadku sadzenia drzew z gołymi korzeniami - trzykrotnie większą,
  - rośliny podlać od razu po posadzeniu,
  - pnie drzew należy ustabilizować przez przywiązanie palików tuż pod koroną przy użyciu elastycznej taśmy nośnej;
- c) do nasadzeń należy wykorzystać gatunki rodzime, biorąc pod uwagę panujące na danym terenie warunki siedliskowe, w tym warunki glebowe oraz uwarunkowania

techniczne, ekologiczne i krajobrazowe. Terminy sadzenia drzew oraz odległości pomiędzy poszczególnymi sadzonkami należy dobrać w zależności od rodzaju systemu korzeniowego i typu sadzonych drzew;

- d) nasadzenia w pierwszej kolejności należy wykonać na terenie działki ewidencyjnej o numerze 8/6 obręb 273S (gmina m. Gdańsk);
- e) prawidłowość wykonania nasadzeń, ich lokalizację, skład gatunkowy i odległości pomiędzy sadzonkami wskaże specjalista dendrolog.

17) Względem kolidujących z placem budowy okazów rokitnika zwyczajnego *Hippophae rhamnoides* zastosować metaplantację:

- a) okazy przenieść w terminie od 1 września do 15 marca;
- b) przeniesienia okazów dokonać na dostępne w sąsiedztwie siedliska zastępcze, w rejonie zachodniego brzegu ujścia Wisły Śmiałej, gdzie występują płaty siedliska przyrodniczego 2160 – nadmorskie wydmy z zaroślami rokitnika;
- c) osobniki regularnie podlewać przez pierwsze dwa do trzech tygodni po przesadzeniu;
- d) metaplantację wykonać pod nadzorem botanika.

18) W celu zabezpieczenia herpetofauny, teriofauny i użytków ekologicznych na etapie budowy należy zastosować następujące działania minimalizujące:

- a) przed rozpoczęciem budowy herpetolog dokona oceny terenu pod względem występowania miejsc wrażliwych, w których obecne mogą być płazy i gady oraz ich szlaki migracji. W miejscach tych, po obu stronach placu budowy oraz dróg dojazdowych należy wprowadzić tymczasowe wygradzenia herpetologiczne zgodnie z następującymi wymaganiami:
  - terminy stosowania: w okresie od 1 marca do 15 października. Dokładny termin stosowania tymczasowych wygradzeń ustali specjalista herpetolog, uwzględniając panujące w danym sezonie warunki pogodowe i związaną z nimi mobilność płazów,
  - wygradzenia należy wykonać z materiału pełnego o gęstej, zwartej strukturze, o trwałym naciągu, osadzonego na drewnianych palikach lub metalowych prętach o rozstawie 150-200 cm. W przypadku zastosowania siatki, jej oczka nie mogą przekraczać wymiarów 0,5 x 0,5 cm. Wysokość ponad poziom gruntu powinna wynosić minimum 50 cm. Wygradzenie należy wkopać w grunt na głębokość minimum 30 cm. W części górnej wygradzenie powinno mieć przewieszkę o długości minimum 10 cm odgiętą na zewnątrz od wygradzonego obiektu pod kątem 45-90°. Zakończenia wygradzeń powinny mieć wykonane tzw. zawrotki, tj. zakończenia w kształcie litery C lub U.

Wygradzenia należy minimum dwa razy w okresie ich stosowania sprawdzać pod kątem szczelności i niezwłocznie naprawiać w przypadku uszkodzenia;

- b) dodatkowo wraz z wygradzzeniami herpetologicznymi należy stosować pułapki łowne w postaci wiader w terminie od 1 marca do 15 maja oraz od 15 sierpnia do 15 października. Dokładny termin i ich zagęszczenie na danym odcinku ogrodzenia wskaże specjalista herpetolog na podstawie zaobserwowanego natężenia migracji płazów w danym sezonie. W pozostałym okresie wiaderka należy szczelnie zakryć lub zdemontować, zasypując otwór po wiaderku. Parametry wiaderek:
- 30-40 cm wysokości; minimum 15 litrów pojemności; jasny kolor,
  - wkopane równo z gruntem wzdłuż wygradzeń herpetologicznych i w każdym zakończeniu U-kształtnym, jak najbliżej wygradzenia,
  - w dnie wiaderka należy wywiercić otwory tak, aby woda opadowa mogła z niego swobodnie wypływać,
  - na dnie wiaderka należy umieścić materiał osłaniający zwierzęta przed przegrzaniem i drapieżnikami, np. trawa, mech, gałązki,
  - do każdego wiaderka należy włożyć kij lub listewkę, które będą dłuższe niż wysokość wiaderka i usytuowane pod łagodnym kątem oraz będą umożliwiały wyjście z pułapki małym gryzoniom.

Kontrole wiaderek należy prowadzić minimum 2 razy na dobę (rano i wieczorem). W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, należy je niezwłocznie przenieść do siedliska wskazanego przez specjalistę herpetologa;

- c) w okresie od 15 lutego do 15 października teren budowy należy objąć nadzorem herpetologa, który będzie codziennie prowadzić kontrolę wszelkich zagłębień, np. głębokich kolein (szczególnie wypełnionych wodą lub zawilgoconych) lub wykopów, w celu poszukiwania uwięzionych zwierząt. Odłowione zwierzęta należy przenieść poza plac budowy, do siedliska wskazanego przez specjalistę herpetologa, bezpośrednio po stwierdzeniu ich obecności. W trakcie kontroli, po przeniesieniu wszystkich uwięzionych osobników, należy na bieżąco eliminować powstające na terenie budowy zastoiska wody;
- d) na etapie budowy przy udziale specjalisty botanika i teriologa ogrodzić użytki ekologiczne „Karasiowe Jezioro” i „Zielone Wyspy” od strony inwestycji (w tym wzdłuż drogi biegnącej przy użytku ekologicznym „Zielone Wyspy”) ogrodzeniem z siatki o wysokości minimum 2 m, wkopanym pod powierzchnię gruntu min. 30 cm pionowo, przy czym koniec ogrodzenia znajdujący się pod ziemią powinien być dodatkowo, na długości 30 cm od strony danego użytku ekologicznego, odgięty pod kątem prostym, równoległe do poziomu gruntu. Po zakończeniu budowy, ogrodzenie należy zdemontować.

19) W ramach kompensacji dla ornitofauny, należy zaprojektować i wywiesić:

- a) 10 budek lęgowych typu A1 o następujących wymiarach: wewnętrzny wymiar dna: 11 x 11 cm, głębokość od wlotu do dna od wewnątrz: 21 cm, średnica otworu wlotowego: 2,8 cm, grubość przedniej ścianki (z podwójnej deski): 4 cm;

- b) 5 budek lęgowych typu A o następujących wymiarach: wewnętrzny wymiar dna: 11 x 11 cm, głębokość od wlotu do dna od wewnątrz: 21 cm, średnica otworu wlotowego: 3,3 cm, grubość przedniej ścianki (z podwójnej deski): 4 cm;
- c) 5 budek lęgowych typu B o następujących wymiarach: wewnętrzny wymiar dna: 14 x 14 cm, głębokość od wlotu do dna od wewnątrz: 26 cm, średnica otworu wlotowego: 4,7 cm, grubość przedniej ścianki (z podwójnej deski): 4 cm;
- d) 6 budek lęgowych półotwartych typu p o następujących wymiarach: wewnętrzny wymiar dna: 12 x 12 cm, wysokość tylnej ścianki: 16 cm, wysokość przedniej ścianki: 5 cm, szczelina między przednią listewką a daszkiem: 3,5 cm, daszek: 20 x 20 cm;

Dopuszczalne są niewielkie modyfikacje parametrów budek po konsultacji ze specjalistą ornitologiem. Budki należy zlokalizować w miejscach spełniających wymogi siedliskowe gatunków, dla których są przewidziane. Dokładny wybór lokalizacji i wywieszanie budek należy wykonać pod nadzorem specjalisty ornitologa w porozumieniu z właściwym miejscowo nadleśniczym (w przypadku gdy budki będą zlokalizowane na terenie Lasów Państwowych).

Wszystkie powieszane budki należy poddawać corocznie, w okresie od 16 października do końca lutego, jednokrotnemu czyszczeniu, niezbędnym naprawom i konserwacji (w tym wymianie na nową w stosunku 1:1, w przypadku zużycia) przez okres 20 lat od dnia ich powieszenia.

20) Zdjętą wierzchnią warstwę ziemi i humus (tylko gdy nie będą zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi lub nie będą pochodziły z terenów, na których rosły gatunki obce i inwazyjne roślin) należy w pierwszej kolejności wykorzystać w obrębie terenu przedsięwzięcia. Ewentualny nadmiar należy przekazać uprawnionym odbiorcom. Składowane masy ziemne należy kształtować w taki sposób, aby uniemożliwić ptakom ich zasiedlanie, tzn. skarpy powinny mieć łagodne nachylenie, co najwyżej 30°. W przypadku braku możliwości ukształtowania takiego nachylenia, należy zabezpieczyć je poprzez przykrycie siatką o oczkach nie większych niż 2x2 cm. Wykorzystywanie składowanej ziemi w terminie od 1 kwietnia do 1 września należy poprzedzić kontrolą ornitologa, który przeprowadzi oględziny pod kątem obecności nor lub kolonii lęgowych. W przypadku ich obecności należy stosować się do zaleceń wydanych przez tego specjalistę. W przypadku wykopów należy na czas, gdy nie są prowadzone prace, je zakryć, w sposób uniemożliwiający zagnieżdżanie się jaskółek i wpadanie zwierząt.

21) Prace realizacyjne na obszarze lądowym prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia. Dopuszcza się prowadzenie prac w ww. okresie, pod warunkiem przeprowadzenia wizji terenowej poprzedzającej te prace oraz po potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa, iż teren ten nie jest wykorzystywany przez chronione gatunki ptaków jako miejsce gniazdowania, co należy potwierdzić wpisem w dokumentacji budowlanej.

22) Wymagania projektowe dotyczące oświetlenia zarówno na etapie budowy, jak i

eksploatacji:

- a) stosować lampy LED lub niskociśnieniowe lampy sodowe o temperaturze barwowej nie większej niż 3600 K,
- b) stosować lampy z zamkniętymi kloszami lub w szczelnych osłonach,
- c) należy stosować źródła światła i oprawy, które kierują strumień światła wyłącznie na oświetlany obiekt lub teren; należy stosować oświetlenie z góry na dany obiekt lub teren,
- d) należy zastosować systemy automatycznego sterowania oświetleniem, w szczególności w strefach niewymagających stałego oświetlenia. Należy stosować oświetlenie, którego natężenie będzie regulowane natężeniem światła naturalnego, uruchamiane za pomocą czujników ruchu oraz wyłączniki czasowe,
- e) możliwe jest odstępstwo od przedmiotowych wymagań jedynie w przypadku konieczności spełnienia wymagań wynikających z innych przepisów, np. związanych z oświetleniem obiektów na morzu.

23) Przed realizacją inwestycji przebadac dno morskie w obszarze planowanych robót budowlanych pod kątem występowania zagrożeń (np. obiektów pochodzenia militarnego).

24) Podczas prowadzenia robót zapewniać ochronę obiektu archeologicznego (wraku WK-0110) sąsiadującego z inwestycją oraz ewentualnych innych wykrytych na etapie budowy wraków i morskich stanowisk archeologicznych, poprzez oznaczenie tymczasową pławą lub grupą pław wrakowych.

25) Jednostki pływające, w tym biorące udział w pracach refulacyjnych, wyposażyć w techniczne i chemiczne środki do ograniczania rozprzestrzeniania się, usuwania lub neutralizacji zanieczyszczeń ropopochodnych (w tym pływające zapory przeciwrozlewowe i materiały sorbentowe); w przypadku wycieku substancji ropopochodnych należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować.

26) Do pogłębiania dna w rejonie terminala FSRU i do realizacji wykopu pod gazociąg podmorski stosować pogłębiarki mechaniczne ograniczające emisje hałasu.

27) Do pogłębiania dna w rejonie terminala FSRU i do realizacji wykopu pod gazociąg podmorski w rejonach, gdzie na podstawie badania osadów dennych, przeprowadzonego zgodnie z pkt II.1.1.1.a niniejszej decyzji, stwierdzono występowanie frakcji mulistych, stosować pogłębiarki mechaniczne z zastosowaniem kurtyn ograniczających rozplływ zawiesiny w wodach.

28) Po wykonaniu robót usunąć z dna morskiego w obszarze realizacji przedsięwzięcia wszelkie zanieczyszczenia powstałe na etapie budowy.

29) Zagłębianie pali przy użyciu katarów i wibromłotów prowadzić poza okresem tarła ryb oraz wiosennej i jesiennej migracji tarłowej ryb dwuśrodowiskowych i minogów, tj. poza okresem od 1 marca do 31 maja oraz poza okresem od 15 października do 30 listopada. Dopuszcza się prowadzenie prac związanych z zagłębianiem pali w ww. okresie, jednak

pod następującymi warunkami:

- a) prace należy prowadzić jedynie w porze dnia, tj. 6:00 – 22:00;
- b) dopuszczalne jest wykonywanie prac przy użyciu maksymalnie dwóch zestawów roboczych z wibromłotami jednocześnie. Po wyczerpaniu możliwości technicznych zagłębiania danego pała wibromłotem, użycie kafara jest dopuszczalne wyłącznie w celu dobicia pała – przystąpienie do dobijania wiąże się z koniecznością zastosowania dodatkowych działań łagodzących, np. w postaci podwójnych lub potrójnych kurtyn bąbelkowych - w zależności od wyników monitoringu hałasu, o którym mowa w lit. c i e, oraz decyzji nadzoru przyrodniczego o możliwości rozpoczęcia tych prac;
- c) należy prowadzić ciągle monitoring środowiska wodnego obejmujący pomiar: temperatury, zawartości tlenu w wodzie, zawiesiny i hałasu. Dane z monitoringu będą sprawdzane przez specjalistów z nadzoru przyrodniczego w czasie prowadzenia prac polegających na palowaniu minimum 5 razy dziennie, a w okresie migracji ryb środowiskowych i minogów oraz gdy temperatura wody osiągnie wartość 6°C co 1 h:
  - pomiary parametrów fizykochemicznych wody należy prowadzić przy pomocy sondy wieloparametrycznej zawierającej elektrody temperatury, zawartości i nasycenia tlenu oraz zawiesiny przy użyciu autonomicznej boi do monitorowania jakości wody z wbudowanymi panelami słonecznymi. Przy każdym ze źródeł emisji należy zlokalizować dwie boje monitoringowe. Jedna z boi powinna być umieszczona w odległości ok. 100 m na wschód od źródła, natomiast druga w odległości ok. 100 m na zachód od źródła. Dane pomiarowe z rejestratora danych powinny być wysyłane bezprzewodowo w czasie rzeczywistym do nadzoru przyrodniczego,
  - monitoring hałasu podwodnego (za pomocą hydrofonów) należy prowadzić:
    - na stanowiskach rozmieszczonych na obszarze o izobacie 10 m w kierunku obszaru Natura 2000 Ostoja w Ujściu Wisły w rejonie ujścia Wisły Śmiałej i Portu Północnego,
    - po stwierdzeniu przez nadzór przyrodniczy rozpoczęcia migracji minogów i ryb dwuśrodowiskowych ustawić minimum 2 dodatkowe punkty na granicy obszaru ich migracji. Dokładne lokalizacje wskaże nadzór przyrodniczy na podstawie badań sonarowych wskazujących zasięg obszaru migracji, przy czym punkty te muszą być zlokalizowane minimum 500 m od granicy obszaru Natura 2000 Ostoja w Ujściu Wisły (fragment ujścia Wisły Śmiałej) w kierunku prowadzonych prac. Ww. badania należy przeprowadzać wielowiązkowym sonarem obrazującym o wysokiej rozdzielczości (powyżej 1MHz);
- d) w przypadku stwierdzenia przekroczenia dopuszczalnych stężeń: zawiesiny, tj. powyżej 25 mg/dm³, lub tlenu, tj. poniżej 5 mgO₂/dm³, w jednym z pomiarów,

należy przeprowadzić kolejne dwa w odstępie nie dłuższym niż co 2 h lub 1 h (1 h zgodnie z lit. c). W przypadku utrzymywania się przekroczeń w trzech następujących po sobie pomiarach, nadzór przyrodniczy wstrzyma prace polegające na zagłębianiu pali do czasu osiągnięcia dopuszczalnego stężenia, które utrzymywać się będą w trzech następujących po sobie pomiarach wykonanych w odstępkach nie dłuższych niż co 2 h;

- e) w przypadku przekroczenia progu hałasu dla ryzyka wystąpienia reakcji behawioralnych, tj. 135 dB, utrzymującego się w trzech następujących po sobie pomiarach wykonanych w okresie nie dłuższym niż 2 h lub (1 h zgodnie z lit. c), nadzór przyrodniczy zweryfikuje poziom hałasu podwodnego za pomocą sondy pomiarowej (hydrofonu) opuszczanej z jednostki pływającej w punktach monitoringowych, a po potwierdzeniu przekroczenia 135 dB pochodzącego z zagłębiania pali, wstrzyma prace polegające na zagłębianiu pali i wskaże konieczne do wdrożenia działania minimalizujące, np. dodatkową kurtynę powietrzną, ograniczenia prac do jednego zestawu z użyciem wibromłota itp. Ponowne rozpoczęcie prac będzie możliwe po potwierdzeniu przez nadzór przyrodniczy, że zastosowane środki minimalizujące zostały wdrożone i poziom hałasu pochodzący z zagłębiania pali ponownie utrzymuje się na poziomie poniżej 135 dB;
- f) kiedy temperatura wody osiągnie wartość 6°C lub wyższą, należy rozpocząć monitoring stanu fizjologicznego ryb, w tym przygotowania ryb do odbicia tarła, które umożliwią ocenę i termin gromadzenia się ryb na tarliskach. Połowy badawcze prowadzić z częstotliwością co 7 dni;
- g) należy prowadzić monitoring behawioru ryb w celu określenia koniecznego terminu wstrzymania albo ograniczenia prac oraz możliwości ponownego ich rozpoczęcia. Monitoring ten polegać będzie na badaniu skupisk ryb (1 raz w tygodniu) w okresie od 1 marca do 31 maja w celu określenia dokładnego momentu rozpoczęcia i zakończenia tarła śledzia rasy wiosennej oraz migracji minogów i ryb dwuśrodowiskowych, a w okresie od 15 października do 30 listopada jesiennej migracji minogów i ryb dwuśrodowiskowych oraz tarła śledzia rasy jesiennej. W celu wykrycia skupisk ryb należy wykorzystać echosondy lub sonary, z możliwością zapisu echogramu, przy czym badania minogów i ryb dwuśrodowiskowych powinny być prowadzone za pomocą wielowiązkowego sonaru obrazującego o wysokiej rozdzielczości (powyżej 1MHz). Dla śledzia badania powinny być prowadzone w strefie wody o głębokości poniżej 10 m, natomiast dla ryb dwuśrodowiskowych i minoga w wyznaczonych przez nadzór przyrodniczy punktach na granicy obszaru ich migracji, o których mowa w lit. c;
- h) w skład nadzoru przyrodniczego muszą wchodzić specjaliści znający się na rybach morskich oraz dwuśrodowiskowych i minogach. Dopuszczalna jest obecność jednego specjalisty w przypadku, gdy będzie spełniał powyższe wymagania;

- i) sprawozdanie z prowadzonych monitoringów przekazywać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku co miesiąc, nie później niż 14 dni od ostatniego dnia miesiąca. Sprawozdanie zawierać będzie informacje o wynikach monitoringów, zastosowanych środkach minimalizujących oraz o wstrzymaniu prac i ich ponownym rozpoczęciu.

30) Podczas prac przy użyciu kafarów i wibromłotów oraz podczas budowy konstrukcji wsporczych nabrzeży postojowo-cumowniczych w obszarze morskim:

- a) ustanowić strefę łagodzącą, obejmującą obszar, w którym poziom hałasu podwodnego osiąga próg 140 dB re 1 $\mu\text{Pa}^2\text{s}$ SEL_{cum} i ważonego funkcją HF (funkcja ważenia HF dla ssaków morskich o dużej wrażliwości na dźwięki wysokich częstotliwości); na ok. dwie godziny przed przystąpieniem do palowania, w strefie łagodzącej zastosować urządzenia akustyczne służące do odstraszenia ssaków morskich (ADD lub pingery);
- b) nie rozpoczynać prac, jeżeli w strefie łagodzącej zostaną wykryte ssaki morskie; prace można rozpocząć po upływie min. 20 minut od ostatniego wykrycia;
- c) wprowadzić procedurę łagodnego startu „soft-start”, polegającą na stopniowym zwiększaniu energii uderzeń wbijających (uderzeń kafara lub wibromłota), a w konsekwencji stopniowym zwiększaniu natężenia hałasu, aby umożliwić rybom, ptakom i ssakom morskim oddalenie się od rejonu prowadzonych prac; procedurę łagodnego startu prowadzić min. 20 minut;
- d) podczas palowania stosować rozwiązania spełniające wymagania wynikające z najlepszych dostępnych technik (BAT) w postaci kurtyn powietrznych oraz ewentualnie innych środków minimalizujących wpływ hałasu podwodnego na gatunki zwierząt morskich.

31) Nie prowadzić prac przy użyciu kafarów i wibromłotów, w okresie koncentracji zimujących i wędrujących populacji ptaków wodnych, tj. od 31 października do 31 marca. Dopuszcza się prowadzenie prac w ww. okresie, po wykluczeniu przez specjalistę ornitologa dużych koncentracji zimujących i migrujących ptaków wodnych.

32) Podczas deponowania urobku z prac pogłębiarskich zastosować tzw. procedurę soft-start, polegającą na stopniowym zwiększaniu natężenia dźwięku jednostek pływających przez pracę silników na wysokich obrotach przez min. 20 minut, w celu umożliwienia rybom, ptakom i ssakom morskim opuszczenie i oddalenie się od rejonu prowadzonych prac. Zrzut urobku wykonywać stopniowo.

33) W przypadku odkładania urobku na plaży odkładanie należy wykonać w okresie zimowym. W przypadku braku takiej możliwości należy kierować się następującymi wytycznymi:

- a) przed przystąpieniem do prac należy przeprowadzić badania w kierunku stwierdzenia występowania zmierzacza plażowego przez specjalistę, który ma doświadczenie w jego identyfikacji. W przypadku jego stwierdzenia, prace

związane z odkładaniem urobku wykonać w okresie zimowym. W trakcie refulacji, zachować strefę buforową – kilka metrów przed czołem wydmy,

- b) przed przystąpieniem do prac w okresie od 1 marca do 15 sierpnia specjalista ornitolog przeprowadzi badania obecności lęgów ptaków na plaży i sąsiadujących z nią wydmach. W przypadku obecności lęgów należy wstrzymać prace do momentu wylotu młodych,
- c) przed przystąpieniem do prac w okresie od 1 marca do końca maja oraz od 15 października do 30 listopada specjalista ichtiolog przeprowadzi badania, czy w okolicy plaż nie występuje migracja ryb dwuśrodowiskowych. W przypadku ich obecności należy wstrzymać prace do momentu zakończenia migracji.

34) Należy prowadzić działania mające na celu maksymalne zagospodarowanie powstającego urobku; urobek w pierwszej kolejności wykorzystać do ochrony brzegu, budowli hydrotechnicznych.

35) Wyłączyć z planowanego odkładania urobku plaże w obszarach Natura 2000 i rezerwatach przyrody.

36) Do zadań stałego nadzoru przyrodniczego składającego się ze specjalistów: botanik, dendrolog, herpetolog, ornitolog, chiropterolog, ichtiolog, teriolodzy od ssaków lądowych i ssaków morskich będą należeć następujące czynności:

- a) szkolenie pracowników nadzorujących budowę, w tym zapoznanie ich z zapisami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach związanymi z działaniami minimalizującymi przewidzianymi na etapie budowy przedsięwzięcia, zarówno części lądowej, jak i morskiej,
- b) sporządzanie raportów z przeprowadzonego nadzoru przyrodniczego, które będą przekazywane do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku do końca marca następnego roku; w raportach powinny znaleźć się m.in.: wyniki przeprowadzonych kontroli, stwierdzone zagrożenia, wnioski w zakresie skuteczności działań minimalizujących określonych w niniejszej decyzji, informacje o podjętych dodatkowych działaniach minimalizujących.”;

4) uchyla pkt I.2.2.10 decyzji w brzmieniu:

W nocy ograniczyć emisję światła do środowiska poprzez kierowanie go bez dodatkowych rozproszeń na instalacje.

i w tym zakresie orzeka:

„Podczas prowadzenia prac czerpalnych/podczyszczeniowych na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia należy stosować następujące działania minimalizujące:

- a) prace prowadzić poza okresem wiosennego i jesiennego tarła ryb, w tym ryb dwuśrodowiskowych, tj. poza okresem od 15 października do 30 listopada oraz poza okresem od 1 marca do końca maja,

- b) stosować kurtyny ograniczające rozprzestrzenianie się zawiesiny w rejonach, gdzie stwierdzono występowanie frakcji mulistych,
- c) w przypadku deponowania urobku z prac stosować tzw. procedurę „soft-start”, zgodnie z zapisami punktu I.2.1.32,
- d) w przypadku odkładania urobku na plaży należy stosować się do wymagań zawartych w punktach: I.2.1.33 i I.2.1.35.”;

5) uchyla pkt I.3.2 decyzji w brzmieniu:

Nabrzeże postojowo cumownicze zaprojektować uwzględniając następujące parametry:

- a. długość każdego nabrzeża ok. 520 m,
- b. głębokość od 14,5 do max 17 m,
- c. wysokość ponad poziom morza do 8 m,
- d. typ konstrukcji - platforma na palach wraz z dalbami i pomostami.

i w tym zakresie umarza postępowanie pierwszej instancji;

6) uchyla pkt I.3.3 decyzji w brzmieniu:

Konstrukcję nabrzeża postojowo-cumowniczego zaprojektować jako systemy stalowych pali o średnicy ok. 1,2 - 1,8 m, w łącznej liczbie ok. 500 szt., zagłębionych w dnie morskim na głębokość do ok. 35 m.

i w tym zakresie umarza postępowanie pierwszej instancji;

7) uchyla pkt I.3.4 decyzji w brzmieniu:

Zaprojektować max. 2 jednostki FSRU o następujących max. parametrach dla pojedynczej jednostki:

- a. długość ok. 300 m,
- b. szerokość ok. 47 m,
- c. zanurzenie ok. 12,9 m,
- d. ładowność ok. 174 000 m³,
- e. szerokość morskiej strefy bezpieczeństwa ok. 300 m.

i w tym zakresie umarza postępowanie pierwszej instancji;

8) uchyla pkt I.3.5 decyzji w brzmieniu:

Zaprojektować następujące parametry dla 1 FSRU:

- a. moc regazyfikacji - wydajność nominalna nie mniej niż 783,5 k Nm³/h,
- b. max. 4 zainstalowane kotły parowe,
- c. moc cieplna wszystkich kotłów max. ok. 176,4 MW,
- d. max. moc generatorów prądu ok. 30-40 MW,
- e. pobór i zrzut wody na cele technologiczne max. ok. 26 500 m³/h.

i w tym zakresie umarza postępowanie pierwszej instancji;

9) uchyla pkt I.3.6 decyzji w brzmieniu:

Zaprojektować pracę Terminala FSRU przy spełnieniu następujących maksymalnych parametrów dla 1 FSRU:

a. w otwartym układzie obiegu wody:

- zapotrzebowanie na wodę morską ok. 26 470 m³/h,
- zużycie gazu ziemnego ok. 5 464 kg/h,
- całkowita emisja gazów do atmosfery ok. 90 466 kg/h,
- zużycie podchlorynu ok. 2,7264 kg/h;

b. w zamkniętym układzie obiegu wody:

- zapotrzebowanie na wodę morską ok. 1 170 m³/h,
- zużycie gazu ziemnego ok. 19 370 kg/h,
- całkowita emisja gazów do atmosfery ok. 333 303 kg/h,
- zużycie podchlorynu ok. 0,121 kg/h.

i w tym zakresie umarza postępowanie pierwszej instancji;

10) uchyla pkt I.3.7 decyzji w brzmieniu:

Gazociąg zaprojektować o przepustowości dla 2 FSRU, średnicy max. DN1000, max. ciśnieniu roboczym 8,4 MPag, max. długości ok. 3,3 km i następujących max. parametrach dla poszczególnych odcinków:

a. gazociąg układany na dnie morskim:

- długość ok. 1,7-2,1 km,
- szerokość do ok. 31 m,
- metoda układania - wykop otwarty;

b. przejście przez strefę brzegową

- długość tunelu ok. 1,0 - 1,6 km,
- metoda przejścia - mikrotunel,
- komora wyjścia o wymiarach ok. 105 m x 350 m,
- głębokość tunelu od 2 do 20 m;

c. gazociąg układany na lądzie

- długość do ok. 200 m,
- szerokości pasa budowlano - montażowego ok. 30 m,
- metoda układania - wykop otwarty.

Minimalna głębokość posadowienia gazociągu układanego na dnie morskim - ok. 1,6 m pod dnem. Minimalna głębokość posadowienia gazociągu układanego na lądzie - ok. 1,2 m pod powierzchnią terenu.

i w tym zakresie umarza postępowanie pierwszej instancji;

11) uchyla pkt I.3.9 decyzji w brzmieniu:

W przypadku możliwości technicznych, przeciąganie gazociągu wykonać z morza w kierunku lądu;

i w tym zakresie orzeka:

„Przeciąganie gazociągu wykonać z lądu w kierunku morza.”;

12) uchyla pkt I.3.13 decyzji w brzmieniu:

Zaprojektować oświetlenie w sposób ograniczający zanieczyszczenie środowiska światłem.

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować oświetlenie w sposób wskazany w punkcie I.2.1.22.”;

13) uchyla pkt. II.1 decyzji w całości i w tym zakresie orzeka:

1.1. Monitoring przedinwestycyjny:

Przed rozpoczęciem etapu budowy należy przeprowadzić ocenę stanu wyjściowego, tzw. stanu „0”, środowiska przyrodniczego, jako punktu odniesienia do oceny skutków realizacji przedsięwzięcia na kolejnych etapach monitoringu:

1) W miejscu realizacji przedsięwzięcia wykonać badania osadów dennych przeznaczonych do usunięcia w zakresie:

- a) analizy uziarnienia w celu wytypowania obszarów, na których w osadzie występują frakcje muliste, w kontekście zastosowania kurtyn,
- b) stanu czystości osadów dennym pod kątem możliwości i przyjętego sposobu jego zagospodarowania.

Badania należy wykonać przed każdym etapem budowy, etap I i II, w którym prowadzone będą prace pogłębiarskie i podczyszczeniowe.

Należy sporządzić raport z wynikami z przeprowadzonych badań zawierający wskazanie miejsc, gdzie występują frakcje muliste oraz sposobu postępowania z urobkiem, z uwzględnieniem ochrony przyrody, oraz plan zarządzania pracami pogłębiarskimi, w którym uwzględnione zostaną wyniki badania osadów i dostosowane, w zakresie terminów i lokalizacji, działania minimalizujące. Raport oraz plan należy przedłożyć RDOŚ w Gdańsku w formie papierowej oraz na informatycznym nośniku danych wraz z ich zapisem w formie elektronicznej w jednym egzemplarzu w ciągu trzech miesięcy od zakończenia badań terenowych.

2) W miejsca realizacji przedsięwzięcia, przed rozpoczęciem etapu I realizacji przedsięwzięcia, ustalić obecność produktów rozpadu podchlorynu sodu w wodzie, osadach dennych i małżach (jako bioindykatorach) zgodnie z następującymi założeniami:

- a) pomiar parametrów wody morskiej, tj.: temperatury, zasolenia, pH, zawartości tlenu, zawartości materii organicznej, koncentracji chlorofilu *a*, stężenia jonów Br^- , THM⁵⁹², HAA⁵⁹³, zgodnie z następującymi wytycznymi:
  - lokalizacja punktu poboru próbek: jeden punkt poboru w obrębie planowanej lokalizacji terminala FSRU, pobór próbek na trzech poziomach: w warstwie powierzchniowej, w środku słupa wody i ok. 1 m nad dnem; łącznie 3 próbki wody;
  - częstotliwość badań: łącznie 3 serie pomiarowe, tj. po jednej serii w miesiącach: lipiec, sierpień i listopad, przed rozpoczęciem robót czerpalnych w obrębie terminala FSRU,
- b) jednorazowy pobór próbek osadów dennych w celu określenia tła geochemicznego

(typ osadu, wilgotność, zawartość materii organicznej, zawartość azotu i fosforu), w tym stężeń związków HAA⁵⁹⁴, zgodnie z następującymi wytycznymi:

- lokalizacja punktów poboru próbek: w obrębie planowanej lokalizacji terminala FSRU (punkt „0”) oraz w odległości 100 m (w kierunku W, SW, S, SE, E), 500 m i 1000 m (w kierunku S, SE, E) od niego (łącznie 12 próbek);
  - częstotliwość badań: jednorazowo, październik lub listopad, przed rozpoczęciem robót czerpalnych w obrębie terminala FSRU;
- c) jednorazowy pobór próbek organizmów bentosowych omułka *Mytilus trossulus* w celu określenia poziomu bioakumulacji związków HAA⁵⁹⁵ oraz określenia stanu zdrowia małży zgodnie z następującymi wytycznymi:
- lokalizacja punktów poboru próbek: w obrębie planowanej lokalizacji terminala FSRU (w miejscach ich dużego zagęszczenia (wybierać osobniki o rozmiarach od ok. 1,5 do 2,0 cm),
  - ilość małży do zbioru należy ustalić z laboratorium, które będzie wykonywać analizy,
  - częstotliwość badań: jednorazowo, październik lub listopad, przed rozpoczęciem robót budowlanych w obrębie terminala FSRU.

Raport z wynikami z przeprowadzonych badań przedstawić RDOŚ w Gdańsku w formie papierowej oraz na informatycznym nośniku danych wraz z ich zapisem w formie elektronicznej w jednym egzemplarzu w ciągu trzech miesięcy po otrzymaniu wyników analiz z laboratorium w danym etapie. Raport, oprócz samych wyników, musi zawierać również ich interpretację.

1.2. Monitoring na etapie realizacji inwestycji w zakresie:

1) Przed uruchomieniem pierwszej jednostki terminala FSRU wykonać minimum trzykrotny cykl badań ichtioplanktonu w miesiącach maj-listopad, zgodnie z poniższymi wytycznymi:

- a) lokalizacja punktów poboru próbek: w obrębie planowanej lokalizacji terminala FSRU (punkt „0”) i w odległości 100 m od niego w kierunku S, SE, i E - łącznie każdorazowo 4 próby do obliczenia średniej z danego dnia pomiaru,
- b) pierwszy cykl badań – częstotliwość w okresie od 1 maja do 30 czerwca co ok. 2 tygodnie (np. w dniach: 1, 15, 30 maja oraz 15 i 30 czerwca - tj. łącznie 5 serii pomiarowych),
- c) kolejne cykle badań – częstotliwość w okresie od 1 lipca do 30 listopada co minimum 2 miesiące (np. sierpień, październik) – tj. minimum 2 serie pomiarowe,
- d) w przypadku stwierdzenia w każdej serii pomiarowej średnich zagęszczeń larw ryb z rodziny babkowatych (w tym potencjalnie chronionych gatunków) mniejszych niż 0,1 osobnika/m³, praca w trybie obiegu otwartego wody może być dopuszczona,

- e) przy wystąpieniu zagęszczeń powyżej 0,1 osobnika/m³ oznaczyć skład gatunkowy w celu weryfikacji obecności gatunków chronionych.

Raport z wynikami z przeprowadzonych badań przedstawić RDOŚ w Gdańsku w formie papierowej oraz na informatycznym nośniku danych wraz z ich zapisem w formie elektronicznej w jednym egzemplarzu w ciągu trzech miesięcy od zakończenia każdego cyklu pomiarowego.

2) monitoringu hałasu podwodnego przez cały okres prac związanych z palowaniem. Punkty pomiarowe hałasu wyznaczyć na granicy strefy oddziaływania, w której poziom hałasu podwodnego osiąga próg 140 dB re 1 μPa²s SEL_{cum} i ważonego funkcją HF (funkcja ważenia HF dla ssaków morskich o dużej wrażliwości na dźwięki wysokich częstotliwości). Pomiar hałasu podwodnego należy wykonywać przy użyciu kalibrowanych hydrofonów w zakresie częstotliwości od 10 Hz do 20 kHz. Monitoring przeprowadzić z uwzględnieniem aktualnych wytycznych Bundesamt für Seeschifffahrt und Hydrographie.

Raport z wynikami z przeprowadzonego monitoringu przedłożyć do RDOŚ w Gdańsku i GDOŚ w formie papierowej oraz na informatycznym nośniku danych wraz z ich zapisem w formie elektronicznej w jednym egzemplarzu w ciągu trzech miesięcy od zakończenia każdego roku kalendarzowego wykonywanych prac związanych z palowaniem.”

1.3. Monitoring na etapie eksploatacji inwestycji w zakresie:

1) Zaplanować i wdrożyć monitoring mający na celu określenie wpływu na środowisko morskie długotrwałego zrzutu podchlorynu sodu, tj. badania stężenia chloru i produktów ubocznych dezynfekcji w wodzie morskiej, badania kumulacji produktów ubocznych dezynfekcji w osadach dennych, badania kumulacji produktów przemian podchlorynu sodu w tkankach małży oraz określenie stanu zdrowia omułka. Taki sam zakres badań wykonać w pierwszym, trzecim i piątym roku funkcjonowania pierwszej jednostki FSRU. Po uruchomieniu drugiej jednostki FSRU, niezależnie od zaawansowania prowadzonego monitoringu, prace zakończyć i przygotować sprawozdanie z dotychczas przeprowadzonego monitoringu pracy jednej jednostki FSRU. Po uruchomieniu drugiej jednostki FSRU rozpocząć na nowo prowadzenie monitoringu w pierwszym, trzecim i piątym roku jej pracy, obejmując zakresem monitoringu obie jednostki FSRU. Badania przeprowadzić w następującym zakresie:

- a) prowadzenie monitoringu stężeń chloru (produktu rozpadu podchlorynu sodu) i produktów ubocznych dezynfekcji (THM⁵⁹⁶, HAA⁵⁹⁷, HAN⁵⁹⁸) w wodzie morskiej, z uwzględnieniem następujących wytycznych:
- lokalizacja punktów poboru próbek (łącznie 28 punktów): bezpośrednio przy terminalu FSRU (punkt „0”) oraz w odległości 10 m (w kierunku W, S, E), 50 m (w kierunku W, SW, S, SE, E), 100 m (w kierunku W, SW, S, SE, E), 250 m (w kierunku W, SW, S, SE, E), 500 m (w kierunku S, SE, E), 750 m (w kierunku S, SE, E) i 1000 m (w kierunku S, SE, E) od niego;

- pobór próbek wody w warstwie powierzchniowej, w środku słupa wody i ok. 1 m nad dnem;
  - częstotliwość badań: w pierwszym, trzecim i piątym roku funkcjonowania FSRU, raz w miesiącu (lipiec, sierpień i listopad);
  - łącznie 84 próbki (z 28 punktów poboru) w pierwszej kampanii dla potrzeb uchwycenia zasięgu oddziaływania i stężeń produktów ubocznych dezynfekcji;
  - jednocześnie w ramach tej samej kampanii, dla tych samych punktów poboru opisanych powyżej należy przeprowadzić pomiary wody morskiej w zakresie: temperatury, zasolenia, pH, zawartości tlenu, zawartości materii organicznej, koncentracji chlorofilu *a*, stężenia jonów Br^- ;
- b) przeprowadzenie badań kumulacji produktów ubocznych dezynfekcji, tj. HAA⁵⁹⁹, w osadach dennych, z uwzględnieniem następujących wytycznych:
- lokalizacja punktów poboru próbek (łącznie 12 punktów): w bezpośredniej bliskości terminala FSRU (punkt „0”) oraz w odległości 100 m (w kierunku W, SW, S, SE, E), 500 m i 1000 m (w kierunku S, SE, E) od niego;
  - łącznie 12 próbek;
  - częstotliwość badań: w pierwszym, trzecim i piątym roku funkcjonowania FSRU, raz w roku (październik lub listopad);
  - jednocześnie w ramach tej samej kampanii, dla tych samych punktów poboru opisanych powyżej należy przeprowadzić analizy obejmujące: typ osadu, wilgotność, zawartość materii organicznej, zawartość azotu i fosforu);
- c) prowadzenie badania kumulacji produktów przemian podchlorynu sodu, tj. chloroformu i związków z grupy HAA⁶⁰¹, w tkankach małży oraz określenie stanu zdrowia - omułka (*Mytilus trossulus*), z uwzględnieniem następujących wytycznych:
- badania należy przeprowadzić w formie hodowli omułka w koszach o wymiarach 1x1x1 m, umieszczonych na głębokości 3-4 m nad dnem, zainstalowanych w 4 punktach,
  - w koszach należy umieścić min. 5kg/kosz osobników omułków, co najmniej 2-letnich o rozmiarach około 1cm,
  - lokalizacja punktów z koszami: w bezpośredniej bliskości zrzutu - na konstrukcji terminala FSRU (punkt „0”), w odległości 600 m w kierunku SW od planowanej lokalizacji terminala FSRU, w odległości 350 m w kierunku E oraz w odległości 1000 m w kierunku SW;
  - jednorazowy czas ekspozycji omułków w koszach to 4-6 tygodni, w miesiącach czerwiec-sierpień lub wrzesień-październik ,
  - częstotliwość prowadzenia badań: pierwszą kontrolę należy przeprowadzić przed rozpoczęciem funkcjonowania FSRU (pierwszej jednostki), kolejne w pierwszym, trzecim i piątym roku funkcjonowania FSRU (pierwszej i drugiej jednostki),

- szczegóły związane z przygotowaniem materiału (omułków) do wyłożenia w koszach oraz sposób ich transportu należy ustalić z laboratorium wykonującym badania,
- określenie stanu zdrowia omułka nastąpi na podstawie analizy biomarkerów (tj. wskaźników kondycji, częstotliwości występowania zmian patologicznych, użycia testów cyto- i genotoksyczności oraz biochemicznych markerów stresu oksydacyjnego i toksyczności).

Raporty z każdego z ww. monitoringów należy przedstawić RDOŚ w Gdańsku w formie papierowej oraz na informatycznym nośniku danych wraz z ich zapisem w formie elektronicznej w jednym egzemplarzu w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia poszczególnych kampanii pomiarowych.

Każdy następny raport powinien zostać sporządzony w sposób narastający, tzn. zawierać dane zgromadzone od początku trwania prac w danym etapie do dnia przedłożenia raportu oraz porównanie tych danych z monitoringiem „stanu zero”. Raporty powinny zawierać szczegółowe wyniki monitoringu wraz z analizą wniosków w odniesieniu do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącym podstawę wydania niniejszej decyzji oraz ustaleniami niniejszej decyzji, a także skuteczności zaproponowanych działań ograniczających negatywne oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska.

1.4. W trakcie pracy terminala FSRU należy wykonywać comiesięczne kontrole temperatury wody oraz stężenia podchlorynu sodu w wodzie morskiej, w punkcie wody zrzucanej do środowiska, w celu zachowania dozwolonych limitów tych parametrów, tj. minus 5°C w stosunku do temperatury pobieranej wody morskiej oraz stężenie chloru maksymalnie 0,1 mg/l. Po zakończeniu każdego roku eksploatacji wyniki monitoringu wraz z analizą należy przedstawić RDOŚ w Gdańsku w formie papierowej oraz na informatycznym nośniku danych wraz z ich zapisem w formie elektronicznej w jednym egzemplarzu w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia poszczególnych kampanii pomiarowych.

14) uchyla pkt. II.1.7 decyzji w brzmieniu:

W okresie 5 lat od wykonania nasadzeń — w 1, 3 i 5 roku prowadzić kontrolę udatności i trwałości nasadzeń drzew. W sytuacji stwierdzenia braku zachowania żywotności drzew, należy uzupełnić powstałe ubytki w stosunku 1:1.

i w tym zakresie orzeka:

„Należy wykonać analizę udatności i trwałości nasadzeń zastępczych w okresie 5 lat od ich wprowadzenia – w pierwszym, trzecim i piątym roku. W przypadku stwierdzenia braku zachowania żywotności nasadzenia, należy je uzupełnić w stosunku 1:1, najpóźniej w następnym roku kalendarzowym. Termin sadzenia, rodzaj sadzonek, gatunki drzew i uwarunkowania meteorologiczne określi specjalista dendrolog.”;

15) uchyla pkt. III. decyzji w brzmieniu:

W związku z rodzajem i lokalizacją przedsięwzięcia, wykluczona jest możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na obszary położone poza granicami Polski zarówno na etapie realizacji jak i eksploatacji. Tut. Organ nie znajduje więc przesłanek do przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym.

i w tym zakresie umarza postępowanie pierwszej instancji;

16) uchyla pkt IV. decyzji w brzmieniu:

Zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54) - dalej ustawa POŚ, utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania jest dopuszczalne o ile, łącznie:

- *inwestycja dotyczy lub dotyczyła oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej, obiektów sieci gazowej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej; katalog ten ma charakter zamknięty;*
- *z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu.*

Przedmiot niniejszej sprawy mieści się w katalogu instalacji/obiektów, dla których przepisy art. 135 ust. 1 ustawy POŚ dopuszczają utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Niemniej przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała, iż eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia, w oparciu o zaproponowane działania minimalizujące, nie będzie powodowała przekroczeń standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający posiada tytuł prawny.

i w tym zakresie orzeka:

„Nie stwierdzam konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.”;

17) uchyla załącznik nr 1 do decyzji w części:

wyposażenie nabrzeża w instalacje niezbędne do prawidłowego i bezpiecznego funkcjonowania jednostek FSRU, w tym m.in. systemy bezpieczeństwa fizycznego (światłowód, urządzenia do ochrony przeciwpożarowej, itd.);

i w tym zakresie orzeka:

„wyposażenie nabrzeża w instalacje niezbędne do prawidłowego i bezpiecznego funkcjonowania jednostek FSRU, tj. systemy bezpieczeństwa fizycznego, światłowód ułożony wzdłuż gazociągu, urządzenia przeciwpożarowe”;

18) uchyla załącznik nr 1 do decyzji w części:

Po uruchomieniu drugiego FSRU o podobnych parametrach, będzie to do 116 gazowców rocznie.

i w tym zakresie orzeka:

„Po uruchomieniu drugiego FSRU będzie to do 116 gazowców rocznie.”;

19) uchyla załącznik nr 1 do decyzji w części:

Szacuje się, że roboty czerpalne wyniosą ok. 3,3 do 5,3 mln m³.

i w tym zakresie orzeka:

„Szacuje się, że roboty czerpalne wyniosą ok. 3,3 mln m³.”;

20) uchyla załącznik nr 1 do decyzji w części:

Realizacja przejścia bezwykopowego metodą mikrotunelu będzie wymagała zajętości terenu na lądzie o powierzchni ok. 0,88 ha, w tym budowę komory wejścia o powierzchni ok. 108 m² (ok. 12 m długości i ok. 9 m szerokości) i głębokości ok. 7,5 m.

i w tym zakresie orzeka:

„Realizacja przejścia bezwykopowego metodą mikrotunelu będzie wymagała zajętości terenu na lądzie o powierzchni ok. 0,88 ha, w tym budowę komory wejścia o powierzchni ok. 108 m² (ok. 12 m długości i ok. 9 m szerokości) i głębokości ok. 7,5 m. W celu umożliwienia przeciągania gazociągu komora zostanie wydłużona o ok. 70 m w kierunku południowym. Teren ten nie wykroczy poza granicę planowanego przedsięwzięcia wskazaną na złączniku nr 2.”;

21) uchyla załącznik nr 1 do decyzji w części:

Konstrukcję nabrzeża postojowo-cumowniczego stanowią będą systemy stalowych rur (pali) o średnicy około 1,2 -1,8 m, w łącznej liczbie ok. 500 szt. Pale będą zagłębione w dnie morskim na głębokość do ok. 35 m.

i w tym zakresie orzeka:

„Konstrukcję nabrzeża postojowo-cumowniczego stanowią będą systemy stalowych rur (pali) o średnicy około 0,8-1,7 m, w łącznej liczbie ok. 420 - 450 szt. Pale będą zagłębione w dnie morskim na głębokość 15 - 32 m.”;

22) uchyla załącznik nr 1 do decyzji w części:

Po wykonaniu tunelu przeciągnięte zostaną odcinki gazociągu o długości ok. 100 m z lądu w kierunku morza, lub z morza w kierunku lądu (metoda preferowana przez Inwestora). Na obecnym etapie projektowania przedsięwzięcia, nie został jeszcze przesądzony sposób wciągania gazociągu do tunelu. Jeżeli konieczne będzie przeciągnięcie odcinków gazociągu z lądu na morze, dodatkowo zajęty będzie tymczasowo teren o powierzchni ok. 2,6 ha.

i w tym zakresie orzeka:

„Po wykonaniu tunelu przeciągnięte zostaną odcinki gazociągu o długości ok. 100 m z lądu w kierunku morza.”;

23) w pozostałej części utrzymuje decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z 2 lutego 2024 r. RDOŚ w Gdańsku, działając na wniosek Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z 30 czerwca 2023 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 w związku z art. 82 ust. 1 u.o.o.ś., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: „Realizacja terminala FSRU z gazociągiem podmorskim w obrębie akwenu Portu w Gdańsku”.

26 lutego 2024 r. AMBER FOREST sp. z o.o. sp. k. i Akademicki Związek Sportowy oraz 29 lutego 2024 r. Fundacja Greenpeace Polska wniosły odwołania od powyższej decyzji. Skarżący wniesli o uchylenie kwestionowanej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, przedstawiając następujące zarzuty:

1. naruszenie art. 38 pkt 2 lit. zk ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2025 r. poz. 1222), dalej u.t.r.s.g., przez zastosowanie w sprawie ustawy epizodycznej mającej zastosowanie jedynie do budowy terminalu w Świnoujściu i związanej z nim infrastruktury, której postanowienia w sposób niedopuszczalny rozszerzane są na inne inwestycje;
2. naruszenie art. 71 ust. 1 i art. 80 ust. 1 u.o.o.ś., przez określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia z zaakceptowaniem dwóch wariantów prowadzenia prac w części lądowej, z których jeden, tj. wykonanie komory wejściowej i przeciąganie gazociągu w stronę lądu, jest bardziej ingerujący w środowisko naturalne, podczas gdy istnieje alternatywny wariant, minimalizujący taki wpływ;
3. naruszenie art. 62 ust. 1 i 2 u.o.o.ś., przez nieokreślenie odpowiednich środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, które umożliwią unikanie, zapobieganie i ograniczanie negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w części lądowej;
4. naruszenie art. 62a ust. 1 u.o.o.ś., przez wadliwe sporządzenia charakterystyki przedsięwzięcia w zakresie prowadzenia gazociągu w części lądowej;
5. naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 3b, 6a, 7, 9 u.o.o.ś, przez przyjęcie zaproponowanych w raporcie rozwiązań:
  - bez uwzględnienia oddziaływania skumulowanego z kolejnymi etapami budowy gazociągu znajdującymi się na tym samym terenie, objętymi odrębnymi decyzjami o środowiskowych uwarunkowaniach, szczególności w zakresie wycinki drzew,
  - *brak narzucenia inwestorowi wariantu realizacji, który zminimalizuje wycinkę drzew w całym ciągu budowy na wyspie Stogi zachowującego jednocześnie funkcję ochronną lasu, a jednocześnie nie wskazanie minimalnych wymogów co do wieku nowych nasadzeń,*
  - przyjęcie wariantu nie do zaakceptowania z punktu widzenia ochrony środowiska i społeczności lokalnej, w którym nastąpi całkowita zmiana ukształtowania terenu, krajobrazu i zupełna wycinka lasu ochronnego na działce nr 8/6, obręb 273S Miasto Gdańsk w związku z lokalizacją na niej komory wejściowej do przeciągania gazociągu;

6. naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. w związku z art. 6 i art. 7 k.p.a., przez wydanie decyzji wbrew argumentom lokalnej społeczności, a zatem bez uwzględnienia zgłaszanych w toku sprawy wniosków, w szczególności związanych z wielkością planowanej wycinki lasu;
7. naruszenie art. 80 k.p.a. w związku z art. 77 § 1 i art. 7 k.p.a., przez bezpodstawne ustalenie, że inwestycja nie wpłynie znacząco na jakość życia ludzi w najbliższym otoczeniu inwestycji;
8. naruszenie art. 6, art. 7, art. 77, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a., przez naruszenie zasady prawdy obiektywnej, brak wyczerpującej oceny materiału dowodowego i błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a tym samym dowolne i niezajdujące odzwierciedlenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym rozstrzygnięcie sprawy;
9. naruszenie art. 7, art. 77 i art. 80 k.p.a., przez brak przeprowadzenia pełnej inwentaryzacji przyrodniczej i powstałą w związku z tym wadliwość oceny oddziaływania na środowisko;
10. naruszenie art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 w związku z art. 107 § 1 pkt 6, w związku z art. 8 § 1 i w z związku z art. 11 k.p.a., przez brak samodzielnego ustosunkowania się przez organ pierwszej instancji do zarzutów Fundacji podniesionych w piśmie z 13 grudnia 2023 r.;
11. naruszenie art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a w związku z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c u.o.o.ś., przez brak dokonania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi w zakresie emisji benzo(a)pirenu;
12. naruszenie art. 79 ust. 1 u.o.o.ś. w związku z art. 138 § 2 k.p.a., przez zaniechanie przeprowadzenia ponownej procedury oceny oddziaływania na środowisko z udziałem społeczeństwa po przedstawieniu uzupełnień raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
13. naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a u.o.o.ś., przez określenie zbyt dużego zakresu dopuszczalnych długości poszczególnych odcinków gazociągu, co nie określa jednoznacznie miejsca realizacji przedsięwzięcia;
14. wydanie decyzji pozwalającej na dowolną ingerencję w część lądową miejsca realizacji przedsięwzięcia;
15. oparcie zaskarżonej decyzji o wadliwy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym przedstawiono dwa *sprzeczne i wykluczające się* warianty przeciągania gazociągu;
16. oparcie zaskarżonej decyzji na założeniach i przypuszczeniach bez ich weryfikacji z rzeczywistością;
17. brak przeprowadzenia postępowania w celu analizy innych wariantów przedsięwzięcia polegających m.in. na przesunięciu przebiegu gazociągu lub dłuższego odcinku prowadzenia mikrotunelowania;
18. brak określenia w decyzji sposobu postępowania z kolonią bobrów znajdującą się w miejscu realizacji przedsięwzięcia, tj. *w rejonie ul. Stogi na jej odcinku o przebiegu południkowym rozdzielającym użytki ekologiczne Zielone Wyspy (po wschodniej*

stronie) i Karasiowe Jeziorka (po zachodniej stronie) oraz przedstawienie w raporcie nieaktualnych danych sprzed ponad 3 lat na temat liczebności tej kolonii, co skutkowało naruszeniem art. 66 ust. 1 pkt 6a lit. a u.o.o.ś., poprzez niewłaściwy sposób porównania oddziaływań analizowanych wariantów przedsięwzięcia na zwierzęta; skarżący wnieśli o przedstawienie planu mającego na celu zabezpieczenie kolonii bobrów przed zniszczeniem lub przeniesienie żyjących w niej zwierząt w bezpieczne miejsce;

19. wadliwe sporządzenie inwentaryzacji przyrodniczej i raportu;
20. brak analizy oddziaływania wpływu na stan powietrza zbiornikowców transportujących gaz do Zatoki Gdańskiej oraz całkowitej emisji związanej z ich rejsem, np. z/do USA lub Kataru;
21. brak analizy wpływu na klimat wydobycia gazu i jego skraplania,
22. brak narzucenia inwestorowi wariantu realizacji, który zminimalizuje wycinkę drzew w całym ciągu budowy na wyspie Stogi zachowującego jednocześnie funkcję ochronną lasu oraz brak wskazania minimalnych wymogów co do wieku nowych nasadzeń,
23. zmiana ukształtowania terenu, krajobrazu i znacząca wycinka lasu ochronnego na działce ewid. nr 8/6 obręb 273S Miasto Gdańsk poprzez lokalizację na jej terenie komory wejściowej, co jest nie do zaakceptowania z punktu widzenia ochrony środowiska i społeczności lokalnej,
24. sztuczne dzielenie przedsięwzięć, gdyż przedsięwzięcie polegające na „Budowie falochronu osłonowego w Porcie Gdańsk” wraz z przedsięwzięciem polegającym na „Realizacji terminala FSRU z gazociągiem podmorskim w obrębie akwenu Portu w Gdańsku”, ze względu na powiązanie technologiczne i funkcjonalne, stanowią w istocie jedno przedsięwzięcie, dla których powinien zostać sporządzony jeden raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i przeprowadzona jedna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko obejmująca oba zadania.

Fundacja Greenpeace Polska przedłożyła poniższe opracowania i dowody:

- „Ślad węglowy skroplonego gazu ziemnego (LNG) eksportowanego z USA”, Robert W. Howarth, 2024 r.
- Opinia naukowa o kwestii benzo(a)pirenu w raporcie środowiskowym dla terminala gazowego w Gdańsku, L. Pazderski, Toruń, 5 marca 2024 r.
- Wskaźniki emisji zanieczyszczeń ze spalania paliw dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej do 5 MW zastosowane do automatycznego wyliczenia emisji w raporcie do Krajowej bazy za rok 2022, Warszawa, KOBiZE IOŚ-PIB, styczeń 2023 r.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Gdańsku.

AMBER FOREST sp. z o.o. sp. k. status stron postępowania przysługuje z tytułu posiadania prawa rzeczowego do nieruchomości, tj. działki ew. nr 8/1 obręb 273S Miasto Gdańsk, a Akademickiemu Związkowi Sportowemu status strony postępowania przysługuje z tytułu posiadania prawa rzeczowego do nieruchomości, tj. działek ew. nr 1/14 i 1/47 obręb 273S Miasto Gdańsk, znajdujących się w obszarze objętym oddziaływaniem przedsięwzięcia.

Natomiast Fundacja uczestniczy w postępowaniu na prawach strony zgodnie z art. 44 § 1 u.o.o.ś.

OGP GAZ-SYSTEM S.A. decyzja została doręczona 5 lutego 2024 r., natomiast pozostałym stronom poprzez obwieszczenie w trybie art. 49 k.p.a. Zawiadomienie RDOŚ w Gdańsku z 2 lutego 2024 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.52.2023.KB.36, informujące strony o wydaniu decyzji zostało zamieszczone najpóźniej, tj. 8 lutego 2024 r., w Urzędzie Miejskim w Gdańsku, w konsekwencji decyzja została doręczona stronom 22 lutego 2024 r., a termin na wniesienie odwołania minął 7 marca 2024 r. Odwołania zatem zostały wniesione w ustawowym terminie przewidzianym w art. 129 § 2 k.p.a.

Zgodnie z art. 74 ust. 3a u.o.o.ś. w związku z art. 4 ust. 2a u.o.o.ś. stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1 u.o.o.ś. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Z tego też względu stronami przedmiotowego postępowania poza OGP GAZ-SYSTEM S.A. są podmioty, którym przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w odległości 100 m od miejsca realizacji przedsięwzięcia, a także podmioty, którym przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w zasięgu, na których zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska w postaci dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku lub wystąpiłyby w związku z tym oddziaływaniem ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. Na tej podstawie GDOŚ ustalił, że liczba stron postępowania w przedmiotowej sprawie nie przekracza 10. W przedmiotowym postępowaniu na prawach strony uczestniczy organizacja ekologiczna Fundacja Greenpeace Polska.

Analizowane przedsięwzięcie polega na budowie i eksploatacji terminala FSRU wraz z gazociągiem łączącym jednostki z krajowym systemem przesyłowym gazu. Pod pojęciem jednostka FSRU (ang. Floating Storage & Regasification Unit) rozumie się specjalistyczny statek – jednostkę do magazynowania i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, który zacumowany będzie przy planowanym do tego celu nabrzeżu postojowo-cumowniczym wraz z urządzeniami niezbędnymi do ich obsługi.

W związku z realizacją przedsięwzięcia akwen w granicach morskich wód wewnętrznych Portu w Gdańsku zostanie dostosowany, m.in. poprzez pogłębienie, do obsługi statków o nośności powyżej 1350 t.

Proces regazyfikacji na jednostce FSRU wymaga pracy urządzeń do wytwarzania pary do procesu odparowania LNG w obiegu zamkniętym. Dla jednego FSRU przybliżona nominalna moc cieplna wynosi 176,4 MW (4 kotły parowe o mocy cieplnej 44,1 MW każdy). Ponieważ planowany terminal będzie dostosowany do obsługi dwóch takich samych jednostek FSRU, łącznie daje to moc obu jednostek w wysokości 352,8 MW energii cieplnej.

Planowany do budowy gazociąg łączący jednostki FSRU z krajowym systemem przesyłowym gazu będzie miał maksymalne ciśnienie robocze 8,4 MPa i długości ok. 3,3 km. Natomiast przeprowadzenie prac na lądzie będzie wymagało wylesienia terenu o powierzchni ok. 1,39 ha w granicach administracyjnych Miasta Gdańska.

Zatem analizowane przedsięwzięcie polegające na realizacji terminala FSRU z gazociągiem podziemnym w obrębie akwenu Portu w Gdańsku kwalifikowane jest zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1724, ze zm.) dalej r.o.o.ś., do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w r.o.o.ś.:

- § 2 ust. 1 pkt 3, tj.: elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w rozumieniu § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. poz. 1860) z wyłączeniem odpadów niebędących biomasą w rozumieniu § 2 pkt 1 tego rozporządzenia, w celu wytwarzania energii elektrycznej lub cieplnej, o mocy cieplnej nie mniejszej niż 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy nominalnym obciążeniu tych instalacji;
- § 2 ust. 1 pkt 34, tj.: porty lub przystanie morskie w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933 oraz z 2019 r. poz. 1716), do obsługi statków o nośności większej niż 1350 t, z wyłączeniem przystani dla promów;
- § 3 ust. 1 pkt 31, tj.: instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 20 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko;
- § 3 ust. 1 pkt 88 lit. d, tj.: zmiana lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu w granicach administracyjnych miast.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 u.o.o.ś., przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przedsięwzięcie będzie realizowane m.in. na podstawie przepisów ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Zgodnie z

art. 38 pkt 2 lit. zk tej ustawy stanowi inwestycję towarzyszącą inwestycjom w zakresie terminalu. W myśl art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. f u.o.o.ś. organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Gdańsku.

Po przeprowadzeniu weryfikacji przedłożonej dokumentacji, w tym raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami, organ drugiej instancji uznał, iż wymaga ona dalszego uzupełnienia. W związku z powyższym GDOŚ pismami z 8 października 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.23.2024.AKA.18, oraz z 12 grudnia 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.23.2024.AKA.44, wezwał inwestora do uzupełnienia przedłożonego materiału dowodowego i złożenia wyjaśnień. Pismami z 2 kwietnia 2025 r., 14 sierpnia 2025 r., 30 września 2025 r., 14 listopada 2025 r., 9 stycznia 2026 r., 16 marca 2026 r. i 23 marca 2026 r. inwestor przedstawił odpowiedzi na kwestie podniesione przez organ drugiej instancji. Po złożonych uzupełnieniach raport spełnia wymogi wskazane w art. 66 u.o.o.ś. w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji.

Organ odwoławczy dokonał oceny prawidłowości i skuteczności istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji na dalszym etapie procesu inwestycyjnego oraz warunków mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie i kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, które zostały określone w decyzji RDOŚ w Gdańsku z 2 lutego 2024 r.

Warunki określone w punktach: I.1 (w części), I.2.1 (w części), I.2.2, I.3.9, I.3.13, II.1 powyższej decyzji oraz charakterystyka przedsięwzięcia nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a, b, i c, pkt 2 lit. a, b i c, pkt 3 oraz pkt 4 u.o.o.ś., z tego też względu zostały one zmodyfikowane i doprecyzowane w postępowaniu odwoławczym.

Biorąc pod uwagę, że numeracja podpunktów w punkcie I.2.1. decyzji RDOŚ w Gdańsku z 2 lutego 2024 r. została błędnie wpisana – powtarzały się kilkakrotnie te same numery podpunktów, GDOŚ w niniejszej decyzji uchylił w całości punkt I.2.1., nadając prawidłową numerację jego podpunktów.

Warunki określone w punktach: I.3.2, I.3.3, I.3.4, I.3.5, I.3.6, I.3.7 decyzji RDOŚ w Gdańsku z 2 lutego 2024 r. nie nakładały żadnych konkretnych wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę/decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 15 u.o.o.ś. Stanowią one w zasadzie opis poszczególnych elementów planowanej inwestycji, który zawarty jest w charakterystyce przedsięwzięcia, zreformowanej przez GDOŚ w punktach I.3.2 - I.3.7 niniejszej decyzji. Z tego też względu powyższa część zaskarżonej decyzji została wydana z naruszeniem art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a.

w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c u.o.o.ś., co uzasadnia konieczność jej uchylecia i umorzenia postępowania w tym zakresie – pkt 5 - 10 niniejszej decyzji.

W związku z wyjaśnieniami złożonymi przez inwestora w trakcie postępowania odwoławczego GDOŚ w punktach 17 - 22 niniejszej decyzji doprecyzował charakterystykę przedsięwzięcia w zakresie instalacji niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego funkcjonowania jednostek FSRU, paramentów drugiej jednostki FSRU, kierunku przeciągania gazociągu, komory do przeciągania gazociągu, zakresu robót czerpalnych oraz liczby i głębokości pali do posadowienia konstrukcji nabrzeża postojowo-cumowniczego.

Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś. w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu. Mając na uwadze treść powyższego przepisu, GDOŚ uchylił punkt III zaskarżonej decyzji i umorzył postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie – pkt 15 niniejszej decyzji, bowiem orzekanie w zakresie przedstawienia stanowiska w kwestii konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji następczej w odniesieniu do analizowanej inwestycji jest bezprzedmiotowe, a w konsekwencji zapadło z naruszeniem przez RDOŚ w Gdańsku art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś.

GDOŚ uchylił także warunek określony w punkcie IV i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy. RDOŚ w Gdańsku oprócz wyrażenia stanowiska co do braku konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, przedstawił także analizę prawną i uzasadnienie swojego stanowiska, co powinno zostać zawarte w uzasadnieniu decyzji. Z tego też względu powyższa część zaskarżonej decyzji została wydana z naruszeniem art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś., co uzasadnia konieczność jej reformacji – pkt 16 niniejszej decyzji.

Nabrzeża postojowo-cumownicze i gazociąg podmorski zlokalizowane będą na morskich wodach wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej w granicach Portu Morskiego w Gdańsku na działce ew. nr 50/3 obręb Zatoka, gm. m. Gdańsk. W części lądowej gazociąg będzie przebiegał w obrębie Wyspy Stogi w granicach administracyjnych Miasta Gdańska, w sąsiedztwie ujścia Wisły Śmiałej na działkach ew. nr: 1/7, 8/2, 8/7, 13/2, 1/43, 1/42, 8/6, 8/4, 8/1, 1/58, 1/47, 22/16, 1/13, 22/21, 1/46, 22/1, 13/1 obręb 273S gm. m. Gdańsk. Planowane przedsięwzięcie od północy graniczy z głównym torem podejściowym do Portu Północnego a od zachodu torem podejściowym do Baltic Hub.

Powierzchnia miejsca realizacji przedsięwzięcia wynosi ok. 5,24 km², w tym ok. 5 km² akwenu Portu w Gdańsku i ok. 0,24 km² lądu na obszarze Wyspy Stogi.

Zakres przedsięwzięcia obejmuje:

- dwie jednostki FSRU o pojemności ok. 174 000 m³ skroplonego gazu każda,

- dwa nabrzeża postojowo-cumownicze (dalbowe), wraz z systemem cumowania o długości ok. 520 m każde, połączone pomostem dla jednostki dostawczo-transportowej z wyposażeniem wspólnym,
- wyposażenie nabrzeża w instalacje niezbędne do prawidłowego i bezpiecznego funkcjonowania jednostek FSRU, tj. systemy bezpieczeństwa fizycznego, światłowód ułożony wzdłuż gazociągu, urządzenia przeciwpożarowe,
- pionową rurę łączącą nabrzeże postojowo-cumownicze z gazociągiem podmorskim,
- gazociąg przesyłowy o średnicy DN1000, maksymalnym ciśnieniu roboczym 8,4 MPa i długości ok. 3,3 km w tym:
  - odcinek podmorski układany na dnie w wykopie (o długości 1,7 – 2,1 km),
  - odcinek realizowany bezwykopowo na długości od 1 km do 1,6 km metodą mikrotunelu,
  - odcinek do ok. 200 m układany na lądzie metodą otwartego wykopu (do stacji zaworów realizowanej przez Inwestora w ramach odrębnego przedsięwzięcia).

Analizowane przedsięwzięcie będzie realizowane w dwóch etapach. W pierwszym etapie wybudowane zostaną dwa nabrzeża postojowo-cumownicze wraz z montażem urządzeń umożliwiających obsługę jednej jednostki FSRU oraz budowa gazociągów oraz infrastruktury towarzyszącej (światłowód). Natomiast w drugim etapie zamontowane zostaną urządzenia do obsługi drugiej jednostki FSRU oraz zacumowana zostanie druga jednostka FSRU.

Skroplony gaz ziemny (LNG) będzie dostarczany do terminala FSRU metanowcami i przesyłany do FSRU przez kriogeniczne systemy przeladunkowe w układzie statek-statek, podczas gdy metanowiec będzie zacumowany burtą w burtę z terminalem FSRU. Na terminalu FSRU będzie się odbywało składowanie procesowe LNG w zbiornikach kriogenicznych terminala FSRU i odparowywanie do postaci gazowej w instalacji regazyfikacji. Proces regazyfikacji na jednostce FSRU polega na podgrzaniu LNG o temperaturze -163°C za pomocą wody morskiej lub pary wodnej wytwarzanej na pokładzie jednostki (albo dodatkowych systemów wspomagających), w celu przekształcenia go w gaz o temperaturze $0-5^{\circ}\text{C}$.

Do procesu regazyfikacji LNG w obiegu zamkniętym wykorzystane zostaną kotły parowe o łącznej mocy cieplnej do ok. 176,4 MW (4 kotły o mocy cieplnej 44,1 MW na każdym terminalu FSRU).

Planowany gazociąg podmorsko-lądowy umożliwi transfer gazu z jednostek FSRU do sieci gazociągowej, do pierwszej stacji zaworów w rejonie przylegającym do ulicy Stogi w Gdańsku, która realizowana jest w ramach oddzielnego projektu realizowanego przez OGP GAZ-SYSTEM S.A.

W rejonie terminala FSRU, wokół nabrzeża postojowo-cumowniczego, jednostek FSRU i miejsc cumowania gazowców konieczne będzie pogłębienie dna do głębokości ok. 14,5 m (maksymalnie do 17 m w przypadku niesprzyjających warunków geotechnicznych) i utrzymanie tej głębokości w okresie eksploatacji przedsięwzięcia.

Wariant wybrany do realizacji zakłada pracę terminala FSRU w układzie otwartym w miesiącach lipiec – październik, w trybie przejściowym w miesiącach maj, czerwiec i listopad oraz układzie zamkniętym w miesiącach grudzień – kwiecień.

W układzie otwartym ciepło do procesu regazyfikacji pobierane jest bezpośrednio z wody morskiej. W wymiennikach ciepła zostanie wykorzystana do podgrzania LNG i przekształcenia go w gaz. Następnie schłodzona woda zostanie zrzucana z powrotem do morza. Różnica między temperaturą pobranej wody morskiej a temperaturą wody zrzucanej będzie nie większa niż 5°C. Pobierana woda morska będzie w stałym obiegu (pobór i zrzut). Dodatkowo oprócz potrzeb procesu regazyfikacyjnego woda morska będzie pobierana na potrzeby chłodzenia silników i generatorów.

W układzie zamkniętym ciepło do procesu regazyfikacji pochodzi z pary wodnej powstałej w kotłach opalanych gazem pozyskiwanym z procesu regazyfikacji. Para wytwarzana jest z wody destylowanej dostarczonej barkami lub wytworzonej przez destylację wody morskiej. W wymiennikach ciepła para zostanie wykorzystana do podgrzania LNG i przekształcenia go w gaz. Woda pozostanie w ciągłym obiegu na czas pracy w tym układzie. Układ zamknięty wiąże się ze znikomymi, w skali procesu, zrzutami wody podgrzanej używanej do chłodzenia agregatów i urządzeń pomocniczych. Przy przejściu na układ otwarty woda zostanie przepompowana na barkę i zutylicowana lub zrzucana do Zatoki (tak jak podczas użytkowania układu otwartego obiegu wody). Ponadto w układzie zamkniętym woda morska będzie pobierana na potrzeby chłodzenia silników i generatorów.

Tryb przejściowy zakłada równoległe wykorzystanie obydwu systemów (otwartego i zamkniętego). Wykorzystanie wody morskiej będzie w takim przypadku takie same, jak przy trybie pracy w układzie otwartym, jednak pobrana woda morska będzie najpierw podgrzewana w wymiennikach ciepła i następnie wykorzystana do systemu regazyfikacyjnego. Woda będzie pobierana ze środowiska do jednostki FSRU w sposób ciągły (analogicznie, jak w układzie otwartym) i stale podgrzewana w wymiennikach ciepła poprzez parę wodną wytwarzaną przez kotły, aby osiągnąć temperaturę umożliwiającą proces regazyfikacji. Źródłem energii będzie gaz ziemny uzyskiwany z regazyfikacji LNG. System połączony zwiększa efektywność procesu regazyfikacji, gdy temperatura pobieranej wody morskiej jest bliska lub poniżej 10°C.

W punkcie I.2.1.1 niniejszej decyzji GDOŚ zreformował warunki dotyczące ochrony środowiska w związku z funkcjonowaniem placu budowy i jego zaplecza. W trakcie prowadzenie robót budowlanych wykorzystywany będzie sprzęt i maszyny budowlane będące źródłem emisji substancji do powietrza. W wyniku tego procesu może nastąpić transport zanieczyszczeń znajdujących się w atmosferze do powierzchni ziemi i ich absorpcja przez glebę. Eksploatacja sprzętu budowlanego oraz samochodów wiąże się także z potencjalnym zanieczyszczeniem ziemi i środowiska gruntowo-wodnego pochodzącym z wycieków paliw i olejów. Organ odwoławczy określił obowiązki inwestora służące zapobieganiu i zmniejszeniu oddziaływania etapu realizacji przedsięwzięcia na powierzchnię ziemi i środowisko gruntowo-wodne. Lokalizacja zaplecza budowy (w szczególności: placów parkingowo-serwisowych, ewentualnych myjni maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych, miejsc magazynowania materiałów budowlanych) wymagać będzie dodatkowego uszczelnienia podłoża w celu

zapobiegania zanieczyszczeniu gleby i wód podziemnych substancjami mogącymi stanowić zagrożenie dla środowiska. Przyjęte rozwiązania pozwolą na ograniczenie negatywnego wpływu funkcjonowania placu budowy i zaplecza budowy na środowisko gruntowo-wodne. Natomiast w punktach I.2.1.7, I.2.1.8 i I.2.1.9 GDOŚ doprecyzował, jakie środki techniczne i organizacyjne należy stosować w ramach funkcjonowania placów budowy i zapleczy budowy w celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, w tym obowiązki służące zabezpieczeniu przed przenikaniem substancji do wód podziemnych i powierzchniowych. Szczególnie istotne są obowiązki służące zabezpieczeniu przed przedostaniem substancji ropopochodnych do wód morskich (punkt I.2.1.25).

Zmiana brzmienia punktu I.2.1.10 została zaproponowana przez inwestora przy piśmie z 23 marca 2026 r. GDOŚ przystał na zaproponowaną zmianę, gdyż nie wpłynie ona negatywnie na środowisko przyrodnicze akwenu. Zgodnie ze zmienionym punktem I.2.1.10 prace związane z palowaniem w okresie newralgicznym dla ryb będą mogły być wykonywane jedynie w porze dziennej, natomiast w pozostałym okresie stosowane są również inne zabezpieczenia dla ssaków i ryb związane zarówno z hałasem (punkt I.2.1.30), jak i rozprzestrzenianiem zawiesiny (punkt I.2.1.27).

GDOŚ zreformował punkt I.2.1.16 decyzji. Zgodnie z przedłożonymi w piśmie inwestora z 23 marca 2026 r. informacjami zakres wycinki został oszacowany na 1,39 ha. W piśmie z 9 stycznia 2026 r. na stronie 130 załącznika I wskazano także zakres planowanej kompensacji w postaci nasadzeń na powierzchni minimum 1,29 ha oraz działkę, na której należy w pierwszej kolejności wprowadzić ww. nasadzenia, co znalazło odzwierciedlenie w zreformowanym punkcie I.2.1.16. W celu zapewnienia jak najlepszej udatności kompensacji GDOŚ wprowadził zapisy dotyczące wymogów, które ma spełnić materiał sadzeniowy, oraz sposobu sadzenia. Wskazano ponadto obowiązki specjalisty dendrologa, który wskaże dokładne terminy sadzenia, dobierze skład gatunkowy, odległości pomiędzy sadzonkami oraz będzie nadzorował sam proces sadzenia. W ww. piśmie inwestor wskazał, jakie gatunki i w jakich ilościach należy wprowadzić. Zaproponowany sposób projektowania odnosi się jednak do praktyki stosowanej w leśnictwie, a więc dotyczy sadzonek małych, sadzonych w tysiącach sztuk na hektar. Taki sposób wymagałby dalszego gospodarowania leśnego polegającego na zabiegach związanych z czyszczeniami, trzebieżami itd. Biorąc pod uwagę, że nasadzenia te wprowadzane są w związku z wycinką na potrzeby realizacji przedsięwzięcia, organ drugiej instancji wskazał wielkość sadzonek stwarzającą możliwość najlepszej udatności oraz dopuścił ich mniejsze wymiary jedynie w przypadku, gdy dany gatunek, o określonych w warunku wymiarach, nie będzie dostępny na rynku.

Organ drugiej instancji uznał za konieczne zreformowanie punktu I.2.1.18 poprzez wskazanie, że tymczasowe wygradzenia muszą być wykonane z materiału pełnego o gęstej, zwartej strukturze i trwałym naciągu lub z siatki o odpowiedniej wielkości oczek. Skorygowano również wymiary wygradzenia, zgodnie z zaleceniami zawartymi w publikacji R.T. Kurek, M. Rybacki, M. Sołtysiak, *Poradnik ochrony płazów*, Bystra 2011. Takie zapisy przyczynią się do trwałości i skuteczności zastosowanej minimalizacji. W modyfikowanym warunku doprecyzowano także parametry wiaderek oraz wskazano na konieczność ich kontroli dwa razy dziennie (biorąc pod

uwagę okres największej dyspersji płazów). W punkcie tym podano informacje o konieczności przenoszenia zwierząt zarówno z wykopów, jak i z wiaderek oraz informacje o objęciu terenu budowy nadzorem herpetologicznym. Ponadto GDOŚ uznał za konieczne określenie zadań należących do specjalisty herpetologa, które przyczynią się do minimalizacji oddziaływań związanych z budową przedsięwzięcia na płazy. Wprowadzone zabezpieczenie związane z ogrodzeniem użytków ekologicznych ma na celu nie tylko ochronę samych obszarowych form ochrony przyrody. Ogrodzenie z siatki będzie również stanowiło barierę przed możliwością wejścia na teren budowy bobrów, które zgodnie z przedłożoną przez inwestora dokumentacją oraz informacjami przedstawionymi przez skarżących mają swoje siedliska na obszarach obu użytków ekologicznych. Głębokość wkopania siatki, biorąc pod uwagę biologię bobra, została wskazana na podstawie publikacji R.T. Kurek, *Poradnik projektowania przejść dla zwierząt i działań ograniczających śmiertelność fauny przy drogach*, Warszawa 2011.

Kwestie związane z minimalizacją oddziaływania na herpetofaunę na etapie budowy zostały opisane w zreformowanym niniejszą decyzją punkcie I.2.1.19. W związku z prowadzoną wycinką GDOŚ uznał za konieczne wprowadzenie kompensacji w postaci zaprojektowania i wywieszenia budek dla ptaków. Ich ilość została przez organ drugiej instancji wyliczona szacunkowo na podstawie danych przedłożonych w uzupełnieniu z 9 stycznia 2026 r. w załączniku nr 11 przedstawiającym wyniki inwentaryzacji ornitofauny w części lądowej przedsięwzięcia oraz zakresu wycinki wynoszącej ok. 1,4 ha. Ze względu na brak rozmieszczenia przestrzennego zinwentaryzowanych gatunków oraz ich liczebności, do wyliczeń wzięto pod uwagę te gatunki, dla których stosowana jest kompensacja w postaci budek dla ptaków. Dodatkowo wskazano, że dokładne lokalizacje zostaną określone przez specjalistę ornitologa w porozumieniu z właściwym miejscowo nadleśniczym (w przypadku Lasów Państwowych), biorąc pod uwagę wymagania siedliskowe danego gatunku. Wywieszania budek należy dokonać pod nadzorem specjalisty ornitologa, który wskaże, na jakich wysokościach i w którą stronę świata mają być zamontowane. W celu zapewnienia jak największej trwałości, budki będą czyszczone raz do roku, przez okres 20 lat od dnia ich powieszenia, a w przypadku uszkodzeń wymieniane na nowe.

GDOŚ zreformował punkt I.2.1.20 decyzji. Organ drugiej instancji uznał za konieczne wskazanie, że zdjętą wierzchnią warstwę ziemi i humusu należy wykorzystywać z zastrzeżeniem, że nie będzie ona zanieczyszczona substancjami niebezpiecznymi i nie będzie pochodziła z terenów, na których rosły rośliny obce i inwazyjne, aby nie przenosić ich na inne tereny. GDOŚ w celu lepszego zabezpieczenia składowisk przed możliwością zasiedlenia ich przez ptaki wskazał, jakie jest maksymalne dopuszczalne nachylenie skarp. W przypadku braku możliwości zapewnienia takich nachyleń konieczne będzie przykrycie ich siatką o oczkach, które uniemożliwią utworzenie ptakom gniazd. Dodany został również zapis o konieczności kontroli przez ornitologa, w przypadku gdy nastąpi konieczność wykorzystania ziemi w terminie od 1 kwietnia do 1 września. W modyfikowanym warunku wskazano także sposoby postępowania w przypadku wykopów. Ze względu na to, że nie stanowią one jedynie miejsca możliwego zagnieżdżenia się jaskółek, ale również pułapki dla płazów, gadów lub innych zwierząt, w tym ssaków kopytnych, wprowadzono nakaz ich osłony w przypadku braku prowadzenia prac.

GDOŚ uszczegółowił w punktach I.2.1.22 i I.3.13 wymagania, jakie powinno spełniać oświetlenie stosowane zarówno na etapie budowy, jak i funkcjonowania przedsięwzięcia. Wprowadzone zapisy zmniejszają negatywne oddziaływanie sztucznego światła na przyrodę ożywioną, w szczególności na nietoperze i owady. Źle zaprojektowane oświetlenie powoduje, że przyciągane są do niego owady, które mogą zginąć od kontaktu z rozgrzaną żarówką. Przyciągają one również nietoperze, które żywią się owadami. Ponadto rozproszenie światła może powodować dezorientację ptaków. Ze względu na fakt, że obiekty znajdujące się na morzu mogą być objęte odrębnymi przepisami związanymi z ich oświetleniem, dopuszczono odstępstwo od wprowadzonych wymagań. Sztuczne oświetlenie w porze nocy należy ograniczać również z uwagi na potencjalnie wysoką wrażliwość ludzi mieszkających w sąsiedztwie placu budowy i wpływ sztucznego światła na ich zdrowie.

Organ drugiej instancji przychylił się w punkcie I.2.1.29 decyzji do wniosku inwestora dotyczącego możliwości prowadzenia prac związanych z palowaniem również w okresie newralgicznym dla ryb, w tym ryb dwuśrodowiskowych i minoga. Potrzeba taka wyniknęła ze względu na konieczność spełnienia zobowiązań terminowych zawartych przez inwestora z dostawcami infrastruktury postojowo-cumowniczej, co zostało szczegółowo opisane przy piśmie z 23 marca 2026 r. Biorąc pod uwagę powyższe, w celu zapewnienia ochrony w szczególności śledzia, którego potencjalne tarliska znajdują się w obszarze oddziaływań, oraz migrujących ryb dwuśrodowiskowych i minoga zaplanowany został szereg działań minimalizujących podczas prowadzenia tych prac. W pierwszej kolejności zostało wprowadzone ograniczenie czasowe prowadzenia prac jedynie do pory dziennej oraz korzystania z maksymalnie dwóch zestawów wibromłotów. Użycie kafara będzie możliwe jedynie w przypadku konieczności dobicia pała w podłożu, w którym nie poradzi sobie wibromłot, oraz przy zastosowaniu dodatkowych działań minimalizujących, zapewniających nieprzekraczanie w punktach pomiarowych wskazanego w warunku proggu hałasu. W trakcie prac prowadzony będzie stały monitoring warunków fizykochemicznych ważnych dla ryb i minogów, obejmujący pomiar poziomu zawiesiny, temperatury wody, zawartości tlenu oraz hałasu. Wyznaczono punkty, w których pomiary te należy wykonywać. Miejsca zostały dobrane, biorąc pod uwagę lokalizacje potencjalnych tarlisk śledzia, obszaru migracji ryb dwuśrodowiskowych, w tym parposza, i minogów, które są przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 Ostoja w Ujściu Wisły. Biorąc pod uwagę, że ryby dwuśrodowiskowe odbywają tarło w rzekach, ich miejsce migracji odbywa się morzem blisko brzegu. Z tego powodu konieczne jest monitorowanie hałasu na granicy obszaru migracji, przy czym punkty te muszą być zlokalizowane minimum 500 m od ww. obszaru Natura 2000, co zabezpieczy odpowiednio obszar migracji. Próg hałasu, jaki nie może zostać przekroczony, to 135 dB, co stanowi poziom hałasu mogący wywołać reakcje behawioralne u ryb. Wprowadzony został również dodatkowo monitoring behawioru ryb, sprawdzający, czy przy zastosowaniu wszystkich ograniczeń omawiane organizmy nie wykazują negatywnych reakcji na prace. Badania zbierania się śledzia na tarła będą prowadzone za pomocą połowów (sprawdzanie, czy zostały wykształcone gonady) oraz sonarów i echosond. W przypadku monitorowania ryb dwuśrodowiskowych i minoga wskazano konkretne wymagania dotyczące rodzaju sonaru, w celu zagwarantowania, aby był to sonar pozwalający wykrywać nawet pojedyncze osobniki, co

w przypadku tych gatunków ma szczególne znaczenie, gdyż ich liczebność jest mała. Wskazano, że w skład nadzoru przyrodniczego muszą wchodzić specjaliści znający się na rybach morskich oraz dwuśrodowiskowych i minogach lub jeden spełniający wskazane warunki. Wprowadzono również zapis dotyczący konieczności przedkładania do RDOŚ w Gdańsku sprawozdań. Tak zaprojektowane działania minimalizujące w maksymalny sposób zabezpieczą środowisko przyrodnicze, w tym również przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja w Ujściu Wisły, nawet w przypadku konieczności wykonywania prac związanych z palowaniem w newralgicznych okresach.

Organ drugiej instancji uznał za konieczne wprowadzenie modyfikacji punktu I.2.1.30, polegającej na wprowadzeniu obowiązku obligatoryjnego stosowania kurtyn powietrznych, jako podstawowego zabezpieczenia przed oddziaływaniem hałasu podwodnego na zwierzęta. Kurtyny powietrzne są sprawdzonym i jednym z najbardziej skutecznych sposobów minimalizacji oddziaływania hałasu podwodnego. Pozostałe środki minimalizujące zostały wskazane jako możliwe do zastosowania dodatkowo. Zapis zawarty w poprzednim brzmieniu dawał dowolność wyboru stosowanej metody.

GDOŚ zreformował punkt I.2.1.32, doprecyzowując wymagania dotyczące konieczności wdrożenia procedury stopniowego rozpoczynania każdego deponowania urobku z prac pogłębiarskich („soft-start”), mającej na celu przepłaszanie ryb, ptaków i ssaków morskich z obszaru prowadzenia prac, co ograniczy oddziaływanie przedsięwzięcia na te grupy zwierząt.

Organ drugiej instancji uznał za konieczne zreformowanie punktu I.2.1.33. Zarekomendowany został termin zimowy na prowadzenie refulacji urobku, biorąc pod uwagę biologię zmieraczka plażowego, ptaków lęgowych na plażach i wydmach oraz migrację ryb dwuśrodowiskowych i minogów. Wskazane zostało, aby specjalista, który będzie prowadził badania występowania zmieraczka plażowego posiadał doświadczenie w jego identyfikacji. W związku z treścią punktu I.2.1.33 konieczne było wskazanie dokładniejszych terminów prowadzenia kontroli ptaków, biorąc pod uwagę głównie okres lęgowy i wychowu młodych przez sieweczkę obroźną gniazdującą bezpośrednio na plaży i sąsiadujących z nią wydmach. Dodatkowo należy zaznaczyć, że prace te nie muszą być wykonywane jedynie w dzień, biorąc pod uwagę wprowadzony zapis dotyczący badań migracji ryb dwuśrodowiskowych i minoga. W przypadku gdy ichtiolog stwierdzi w określonym terminie ich migracje, prace takie należy wstrzymać do momentu końca migracji. Wskazano specjalistów, którzy powinni brać udział w kontrolach, oraz konkretne okresy, w jakich należy je wykonać. Wprowadzone zmiany wpłyną na maksymalne ograniczenie negatywnych oddziaływań na omawiane grupy zwierząt podczas deponowania urobku na plaży.

Z danych przedstawionych w raporcie wynika, że na etapie budowy w miejscu realizacji przedsięwzięcia powstanie dodatni bilans urobku z prac pogłębiarskich. GDOŚ doprecyzował punkt I.2.1.34 decyzji, zobowiązując inwestora do maksymalnego zagospodarowania powstającego urobku, w pierwszej kolejności poprzez wykorzystanie go do ochrony brzegu morskiego i wykorzystanie do budowli hydrotechnicznych. Deponowanie nadmiaru urobku poza miejscem realizacji przedsięwzięcia powinno stanowić rozwiązane stosowane w

ostateczności, w przypadku braku możliwości jego zagospodarowania w sposób określony powyżej.

Uszczegółowiono również punkt I.2.1.36 decyzji, wskazując, jakich warunków decyzji powinno dotyczyć szkolenie prowadzone przez specjalistów z nadzoru przyrodniczego. Organ drugiej instancji uznał natomiast za bezzasadne wskazywanie, że wszyscy specjaliści mają prowadzić kontrolę placu budowy oraz nadzorować wykonywanie zapisów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zadania poszczególnych specjalistów zostały wskazane we właściwych punktach decyzji organu pierwszej instancji, zreformowanych w części w niniejszej decyzji. Nie ma więc konieczności wprowadzania ogólnych zapisów.

W zreformowanym punkcie I.2.1 GDOŚ nie wpisał obowiązku nałożonego przez RDOŚ w Gdańsku: *Roboty związane z wykonaniem przejścia linii brzegowej metodą bezwykopową (mikrotunelu) oraz roboty związane z intensywnym ruchem samochodów ciężarowych w sąsiedztwie kąpieliska na Wyspie Stogi (wyjście nr 21 na plażę) i Narodowego Centrum Żeglarsstwa AWFIS, w miarę możliwości ograniczyć w miesiącach: czerwiec, lipiec i sierpień, celem zminimalizowania potencjalnych konfliktów z użytkownikami oraz z turystami korzystającymi z usług noclegowych w Górkach Zachodnich*. Użycie w treści warunków zwrotów, takich jak „w miarę możliwości”, pozwala na szeroką swobodę interpretacyjną i znaczną dowolność ich wykonania, co więcej, może to wykonanie uniemożliwić. Warunek ten nie wskazywał żadnych konkretnych działań czy koniecznych do zastosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych mających na celu ograniczenie uciążliwości prac. Natomiast warunek ze zreformowanego punktu I.2.1. decyzji RDOŚ w Gdańsku w brzmieniu: *Dostosować wielkości odprowadzanych wód pochodzących z wykopów tak aby nie oddziaływać negatywnie na grunty przyległe* nie został wpisany do niniejszej decyzji, gdyż obowiązek taki wynika wprost z przepisu prawa, tj. art. 234 ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960, ze zm.).

Równocześnie w zreformowanym punkcie I.2.1 GDOŚ nie wpisał warunków określonych w punktach I.2.1.8, I.2.1.23, I.2.1.35, I.2.1.36, I.2.1.38 (według numeracji z decyzji RDOŚ w Gdańsku), bowiem kwestie, których one dotyczyły, są tożsame z rozstrzygniętymi w innych jednostkach redakcyjnych punktu I.2.1.

Ze względu na konieczność prowadzenia na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia prac utrzymaniowych/podczyszczeniowych, organ drugiej instancji uznał za konieczne wprowadzenie w punkcie I.2.2.10 zapisów dotyczących działań minimalizujących dla tych czynności. Na stronie 129 uzupełnienia raportu z 9 stycznia 2026 r. autorzy wskazują, że działania te będą analogiczne, jak dla fazy budowy. Biorąc pod uwagę częstotliwość ich wykonywania oraz zakres, GDOŚ wskazał, że prace te należy wykonywać poza okresem wrażliwym dla ryb, w tym ryb dwuśrodowiskowych i minoga.

Modyfikacja punktu II.1 decyzji RDOŚ w Gdańsku wynika z nieprecyzyjnego brzmienia tego warunku. GDOŚ zreformował powyższy warunek, wprowadzając wyraźny podział na monitoring przedinwestycyjny (pkt. II.1.1), monitoring na etapie realizacji inwestycji (pkt II.1.2) oraz monitoring na etapie eksploatacji inwestycji (pkt. II.1.3). GDOŚ sprecyzował również etap

inwestycji, w którym należy prowadzić poszczególne monitoringi, w jakich terminach ma on być wykonywany, uszczegółowił wymagania względem metod prowadzenia tego monitoringu oraz doprecyzował terminy i formę przedkładania sprawozdań z prowadzonych monitoringów oraz ich zakres.

W punkcie II.1.1.1.c w przypadku badań związanych z poborem próbek małży konieczne było wskazanie, że przed poborem materiału należy ustalić z laboratorium, które będzie prowadzić analizy, jaka ilość materiału powinna zostać pobrana. Nie należy wskazywać sztywno tej wartości, ponieważ zależność to będzie w szczególności od używanego w danym laboratorium sprzętu do analiz. Dodatkowo wskazano, że raport, który będzie przedkładany do RDOŚ w Gdańsku, powinien zawierać nie tylko same dane, ale również ich interpretację, a termin ich przedłożenia został uzależniony od otrzymania przez inwestora wyników z laboratorium.

Organ drugiej instancji uznał za konieczne zreformowanie warunku II.1.2.1 poprzez sprecyzowanie, w jakich terminach należy przeprowadzać badania ichtioplanktonu, biorąc pod uwagę terminy, w jakich odbywa się tarło ryb, w szczególności ryb babkowatych. Zaproponowany przez RDOŚ w Gdańsku zapis wskazywał, jak należy prowadzić badania w okresie od 1 maja do 30 czerwca, dając dowolność w przeprowadzeniu badań w pozostałym okresie. GDOŚ wskazał więc, że od 1 lipca do 30 listopada należy przeprowadzić takie badania minimum co dwa miesiące, tj. minimum 2 serie pomiarowe. Tak zaplanowane badania będą optymalne, aby stwierdzić, czy możliwa jest eksploatacja instalacji w trybie układu otwartego zgodnie z punktem I.2.2.1.

W punkcie II.1.2.2 GDOŚ uszczegółowił, że badania pomiaru hałasu należy prowadzić zgodnie z aktualnymi wytycznymi Bundesamt für Seeschifffahrt und Hydrographie. Jest to praktyka zastosowana również w przypadku innych inwestycji na morzu Bałtyckim, a których wyniki są w posiadaniu organu drugiej instancji. Biorąc pod uwagę powyższe, ważne jest jednolite podejście do prowadzenia takich badań, co ułatwi ich porównywanie i interpretację w przyszłości. Dodatkowo wskazane zostało, w jakiej formie i z jaką częstotliwością wyniki monitoringu mają być przekazywane do RDOŚ w Gdańsku i GDOŚ.

Organ drugiej instancji zreformował w punkcie II.1.3.1.c zapisy dotyczące prowadzenia badań kumulacji produktów przemian podchlorynu sodu w tkankach omułków. Zmiany dotyczą wskazania, że badania obejmą stężenie związków z grupy HAA⁶⁰¹ (wcześniejszy zapis nie wskazywał tego jednoznacznie). Zestaw HAA⁶⁰¹ jest bardziej kompleksowy, niż wskazany na początku HAA⁶⁰⁰, i obejmuje również bromki. Wskazany został również jednorazowy okres ekspozycji omułków na zrzucane wody, jako 4-6 tygodni. Jest to standardowy czas wystarczający na osiągnięcie stanu równowagi między wodą a tkanką omułka. Dodatkowo zmieniono termin, w jakim należy przeprowadzić badania. W czerwcu-sierpniu u omułków następuje maksymalizacja tempa filtracji i metabolizmu, co pozwala na uchwycenie szczytowego poziomu bioakumulacji, natomiast we wrześniu-październiku omułki osiągają stabilność fizjologiczną po okresie rozrodczym, co również sprzyja akumulacji związków. Aby wyniki badań były miarodajne, należy w odpowiedni sposób przygotować omułki przed umieszczeniem ich w koszach oraz przewozić w odpowiedniej temperaturze. W związku z powyższym szczegóły te należy ustalić z laboratorium, w którym wykonywane będą badania.

W punkcie tym GDOŚ nie orzekł obowiązku monitoringu oddziaływania bezpośredniego i pośredniego na zwierzęta stanowiące przedmioty ochrony Natura 2000 z uwzględnieniem ich behawioru oraz oddziaływania wód pochłodniczych na ichtiofaunę. Należy zauważyć, że zarówno w raporcie, jak i w zaskarżonej decyzji zostały wskazane przewidywane oddziaływania na obszary Natura 2000, w tym na ich przedmioty ochrony oraz cele działań ochronnych. Ponadto w decyzji został nałożony szereg środków minimalizujących oddziaływania na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia. Polegają one m.in. na zbadaniu ichtioplanktonu przed uruchomieniem FSRU w celu ustalenia okresów, które należy wykluczyć z pracy terminala w układzie otwartym, ustalenia stężenia chloru na wylocie z jednostki FSRU, zrzucane wody będą efektywnie mieszane i rozcieńczane, zaprojektowano sposób zrzucania wody, aby zapobiec resuspensji osadów, zamontowanie siatki lub ekranu z krat o możliwie małym rozstawie (max. 20 mm) na wlotach rur pobierających wodę ze środowiska, zapewnienie odpowiedniej prędkości poboru wody, zakazie prac podczyszczeniowych w okresie wrażliwym dla ryb i minogów, zastosowaniu kurtyn ograniczających rozprzestrzenianie zawiesiny podczas prac podczyszczeniowych w miejscach, gdzie występują frakcje muliste. Dodatkowo w punkcie II.1.3.1.c opisana została szczegółowo metodyka monitorowania poziomu stężenia różnych substancji związanych ze zrzutem podchlorynu sodu. Biorąc pod uwagę powyższe, nie ma konieczności prowadzenia dodatkowego monitoringu behawioru zwierząt na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia.

W punkcie II.1.7 decyzji organ drugiej instancji uznał za konieczne wskazanie dodatkowych informacji dotyczących sposobu uzupełniania sadzonek drzew, które wypadły. Zapewni to większą udatność wymienionych sadzonek.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych w odwołaniach, GDOŚ przedstawia poniżej swoje stanowisko.

Analizowane przedsięwzięcie, tj. budowa jednostki regazyfikacyjnej skroplonego gazu ziemnego w Zatoce Gdańskiej wraz z infrastrukturą niezbędną do jej obsługi, wpisane jest w art. 38 pkt 2 lit zk u.t.r.s.g. do katalogu inwestycji towarzyszących inwestycjom w zakresie terminalu realizowanych przez OGP GAZ-SYSTEM S.A., zatem, wbrew twierdzeniu skarżących, w analizowanej sprawie zastosowanie znajdują postanowienia przywołanej ustawy.

Choć nazwa ustawy wskazuje na konkretną inwestycję, jej treść oraz systematyka wskazują, że jest to instrument prawny służący realizacji szerszego programu bezpieczeństwa energetycznego państwa. Samo umieszczenie w art. 38 u.t.r.s.g. szerokiego wykazu inwestycji towarzyszących dowodzi, że intencją ustawodawcy nie było ograniczenie rygorów specustawy do jednego obiektu, lecz stworzenie ram prawnych dla modernizacji i rozbudowy strategicznej sieci przesyłowej w kraju. Jak wskazano w uzasadnieniu do u.t.r.s.g., jednym z głównych celów państwa jest określenie działań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa energetycznego Polski oraz rozwój rynku gazu ziemnego w kraju w obliczu wyzwań związanych z transformacją energetyczną oraz z przemianami strukturalnymi w obrębie sektora gazowego, m.in. poprzez budowę i rozbudowę infrastruktury w zakresie przesyłu gazu ziemnego, w tym budowę terminala do odbioru gazu skroplonego na polskim wybrzeżu.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 19 u.t.r.s.g. wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w zakresie terminalu następuje zgodnie z przepisami u.o.o.ś. z uwzględnieniem przepisów u.t.r.s.g.

W odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 8 października 2024 r. inwestor wyjaśnił, że gazociąg będzie przeciągany z lądu w kierunku morza. Metoda ta nie wymaga zakładanej wcześniej dodatkowej wycinki lasu o powierzchni ok. 2,6 ha. W związku z tym w pkt 11 niniejszej decyzji zreformowano warunek I.3.9 decyzji RDOŚ w Gdańsku z 2 lutego 2024 r., wskazując, jako jedyną dopuszczalną technikę prowadzenia przeciągania gazociągu, przeciąganie z lądu w kierunku morza. Ponadto zweryfikowano charakterystykę przedsięwzięcia w tym zakresie. Tym samym uchybienie związane z przedstawieniem w decyzji *dwóch sprzecznych i wykluczające się wariantów przeciągania gazociągu oraz wydaniem decyzji pozwalającej na dowolną ingerencję w część lądową miejsca realizacji przedsięwzięcia* zostało konwalidowane przez organ drugiej instancji.

GDOŚ nie przychyliła się do zarzutu skarżących w zakresie naruszenia art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a u.o.o.ś. przez określenie zbyt dużego zakresu dopuszczalnych długości poszczególnych odcinków gazociągu. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter prejudycjalny, a jej celem jest ustalenie warunków, przy których inwestycja może zostać zrealizowana z poszanowaniem środowiska. Na etapie tym organ nie przesądza o szczegółowych parametrach technicznych projektu, lecz wyznacza dopuszczalne granice ingerencji w środowisko oraz identyfikuje potencjalne oddziaływania w skali pozwalającej na ich ocenę. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie pełni funkcji dokumentu projektowego. Opis przedsięwzięcia powinien być przede wszystkim racjonalny z punktu widzenia możliwego zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i zapewnienia przestrzegania wymagań ochrony środowiska. Powinien zawierać podstawowe informacje o przedsięwzięciu, pozwalające zdefiniować jego zakres przedmiotowy i podstawowe elementy związane z jego realizacją i warunkujące zakres oddziaływań na środowisko. Z treści art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a u.o.o.ś. nie wynika, aby ustawodawca określił sztywne ramy prawne opisu przedsięwzięcia, nie wskazał również obowiązkowych elementów takiego opisu. Szczegółowość opisu przedsięwzięcia musi być także dostosowana do rodzaju i specyfiki przedsięwzięcia. Określany w decyzji RDOŚ w Gdańsku zakres dopuszczalnych długości poszczególnych odcinków gazociągu nie powoduje niepewności co do miejsca realizacji ani charakteru przedsięwzięcia, jak również nie wpływa na możliwość identyfikacji obszaru oddziaływania. Nie wpływa to również na dowolności wyboru położenia przedsięwzięcia poza wyznaczonym miejscem jego realizacji.

Odnosząc się natomiast do zarzutu brak przeprowadzenia postępowania w celu analizy innych wariantów przedsięwzięcia, należy wyjaśnić, że organ administracji jest związany żądaniem strony zawartym we wniesionym podaniu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3 marca 2009 r., sygn. II OSK 272/08). Z powyższego wynika – w odniesieniu do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – że organ jest związany żądaniem inwestora co do wariantu przedsięwzięcia proponowanego do realizacji i nie może samodzielnie modyfikować żądania, przez zmianę tego wariantu. Tym samym GDOŚ nie

może odnieść się do uwag skarżących o zasadności realizacji wariantów przedsięwzięcia polegających na przesunięciu przebiegu gazociągu lub wydłużeniu odcinka prowadzonego mikrotunelem ani nakazać realizacji przedsięwzięcia w takim wariantcie.

W opinii GDOŚ postulaty skarżących dotyczące przeprowadzenia oceny oddziaływania wpływu na stan powietrza zbiornikowców transportujących gaz do Zatoki Gdańskiej oraz całkowitej emisji związanej z ich rejsem np. z/do USA lub Kataru, jak również braku analizy wpływu na klimat wydobycia gazu i jego skraplania są bezpodstawne. Przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego jest ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia obejmującego swoim zakresem budowę terminala FSRU z gazociągiem podmorskim w obrębie akwenu Portu w Gdańsku. Transport i cały łańcuch dostawy gazu do terminala FSRU zlokalizowanego Porcie w Gdańsku wykracza poza zakres analizowanego przedsięwzięcia. Nie jest uzasadnione oczekiwanie, że inwestor planujący podjęcie realizacji danego przedsięwzięcia będzie odpowiadał za środowiskowe uwarunkowania wynikające z działalności globalnej pozostającej poza jego kontrolą, a od organów administracji, że będą prowadziły postępowania dotyczące przedsięwzięć zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Tym samym przedłożone opracowanie „Ślad węglowy skroplonego gazu ziemnego (LNG) eksportowanego z USA” nie dotyczy zakresu prowadzonego postępowania.

Odnosząc się do kwestii emisji zanieczyszczeń gazowo-pyłowych ze zbiornikowców, skarżący nie uprawdopodobnił, że oddziaływania te będą powodowały znacząco negatywne oddziaływania na przedmioty ochrony w obszarach Natura 2000 PLB220005 Zatoka Pucka, PLB220004 Ujście Wisły i PLH220044 Ostoja w Ujściu Wisły oraz ich cele ochrony. Biorąc pod uwagę obecne użytkowanie akwenu oraz to, że planowane przedsięwzięcie będzie kolejnym antropogenicznym oddziaływaniem, nie można wykluczyć pewnego wpływu. Sama kwestia oddziaływań przedsięwzięcia na obszary Natura 2000 została jednak przedstawiona w dokumentacji oraz rozważona na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego przez RDOŚ w Gdańsku, co zostało odzwierciedlone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Na podstawie powyższego oraz po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego, organ drugiej instancji nie widzi podstaw do innego rozstrzygnięcia sprawy.

Kwestia oddziaływań skumulowanych została przeanalizowana w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz uzupełniona w wyniku dodatkowych wyjaśnień inwestora z 9 stycznia 2026 r. Analiza dotycząca oddziaływań skumulowanych została zawarta na str. 58, 93-95, 104, 106 skarżonej decyzji. Dodatkowo należy zauważyć, że przy analizie oddziaływań skumulowanych organ pierwszej oraz drugiej instancji wykorzystywały również dokumentację będącą w ich posiadaniu, tj. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa falochronu osłonowego w Porcie Gdańsk”.

Analizując akta sprawy, zidentyfikowano osiem przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych zlokalizowanych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia, które mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowaną budową terminala FSRU. Są to: 1) Budowa falochronu osłonowego w Porcie Gdańsk, 2) Budowa gazociągu Płońsk – Olsztyn – Gdańsk wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa

mazowieckiego, warmińsko–mazurskiego i pomorskiego oraz przyłążeń, część II: budowa gazociągu przyłączeniowego wysokiego ciśnienia relacji stacja pomiarowa FSRU – zespół zaporowy wraz ze stacją pomiarową, światłowodem, przyłączami i infrastrukturą towarzyszącą, 3) Budowa gazociągu podmorskiego na odcinku: Podmorski Układ Zaporowy – Gdańsk wraz z punktem przeładunkowym gazu, 4) Budowa przeładunkowego stanowiska głębokowodnego "W" zlokalizowanego w Bazie Przeładunku Paliw Płynnych Naftoport w Gdańsku, 5) Eksploatacja kruszywa ze złoża „Zatoka Gdańska – Obszar 1” usytuowanego na morskich wodach wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej, 6) Eksploatacja kruszywa ze złoża „Zatoka Gdańska – Obszar 2” usytuowanego na morskich wodach wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej, 7) Rozbudowa portu jachtowego Górki Zachodnie oraz 8) Rozbudowa terminalu kontenerowego DCT Gdańsk w Porcie Północnym w Gdańsku, terminal T5 (obecnie terminala Baltic Hub).

Planowane przedsięwzięcie polegające na budowie terminala FSRU w Porcie Gdańsk będzie realizowane i eksploatowane w silnie przekształconym i intensywnie użytkowanym akwenie portowym, w sąsiedztwie innych inwestycji hydrotechnicznych i portowych. Oddziaływania skumulowane wynikać będą z jednoczesnego prowadzenia prac budowlanych oraz ze sposobem funkcjonowania układu infrastrukturalnego w Porcie Gdańsk, tj. falochron osłonowy z obrotnicą, terminalami portowymi i powiązanymi gazociągami.

W fazie realizacji oddziaływanie skumulowane związane będzie z okresowym wzrostem zmętnienia i zawartości zawiesiny w wodzie w związku z równoległym prowadzeniem robót czerpalnych na kilku inwestycjach. Podczas budowy terminala FSRU w wyniku robót czerpalnych powstanie ok. 3,3 mln m³ urobku. Natomiast z prac podczyszczeniowych i czerpalnych prowadzonych na torze i obrotnicy przy falochronie osłonowym powstanie ok. 504 tys. m³ urobku. W okresie prowadzenia tych prac mogą być prowadzone również prace czerpalne na torze podejściowym i obrotnicy oraz – w mniejszej skali – końcowe prace przy rozbudowie terminala T5 Baltic Hub (dla którego do października 2025 r. zrealizowano około 80% zakresu prac), a także prace dla stanowiska W1 w Bazie Przeładunku Paliw Płynnych w Naftoporcie. Kumulacja wzrostu zmętnienia i zawartości zawiesiny w wodzie będzie miała charakter lokalny, odwracalny i krótkotrwały, ograniczony do rejonów robót i ich bezpośredniego otoczenia.

Kumulacja oddziaływań w fazie realizacji może również wystąpić w zakresie emisji hałasu podwodnego. Dla FSRU głównym źródłem oddziaływania akustycznego na morzu będzie palowanie elementów konstrukcji pomostu postojowo-cumowniczego. Falochron osłonowy realizowany będzie w technologii skrzyniowej, nie wymagającej prowadzenia palowania, tym samym nie wystąpi kumulacja w tym zakresie. Natomiast główna część prac związanych z palowaniem przy terminalu T5 Baltic Hub zakończona została w październiku 2025 r., w związku z tym palowanie związane z budową terminala FSRU nie będzie się kumulować. Podczas budowy terminala FSRU dopuszczono użycie w porze nocnej do palowania maksymalnie dwóch zestawu wibromłotów. W trakcie prowadzenia palowania oraz prac czerpalnych przewidziano zastosowanie działań minimalizujących, tj. procedury „soft-start”, kurtyn powietrznych i osłon, strefy łagodzącej z urządzeniami odstraszającymi ssaki morskie

(ADD/pingery), a także ograniczenia prac w okresach rozrodu i migracji ryb. Przy wdrożeniu wskazanych środków minimalizujących oddziaływania akustyczne na ichtiofaunę i ssaki morskie ocenia się jako krótkotrwałe i ograniczone do poziomu umiarkowanego. Po wdrożeniu środków minimalizujących oddziaływania akustyczne na ichtiofaunę i ssaki morskie ocenia się jako krótkotrwałe i ograniczone do poziomu nieznacznego.

W zakresie wpływu prac budowlanych na klimat akustyczny na lądzie wykonane modelowanie rozprzestrzeniania się hałasu, uwzględniające jednoczesne prowadzenie robót na obszarze morskim i lądowych oraz tło akustyczne portu, nie wykazało przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej, takich jak kemping Bursztynowy Las, zabudowa letniskowa Akademickiego Związku Sportowego czy najbliższa zabudowa mieszkaniowa położona w odległości ok. 900 m od miejsca realizacji przedsięwzięcia.

Skumulowany hałas na lądzie może pojawić się podczas budowy jednego z odcinków gazociągu Kolnik – Gdańsk, sąsiadującego z placem budowy przejścia bezwykopowego oraz Liniowej Stacji Zasuw (LSZ), która stanowi łącznik obu przedsięwzięć, głównie wskutek prac montażowych i ruchu maszyn. Wpływ prac przy gazociągu Płońsk – Olsztyn – Gdańsk będzie minimalny. Ewentualne oddziaływania w tym zakresie będą krótkotrwałe i ustąpią po zakończeniu robót. W fazie eksploatacji skala hałasu nadwodnego i podwodnego związana z ruchem jednostek obsługujących FSRU wpisuje się w typowe tło portowe; falochron skrzyniowy nie generuje dodatkowego impulsowego hałasu, a eksploatacja innych analizowanych przedsięwzięć nie wiąże się z istotnymi źródłami akustycznymi – oddziaływania skumulowane ocenia się jako nieznaczące.

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego braku analizy skumulowanego oddziaływania akustycznego planowanego przedsięwzięcia z innymi inwestycjami, w szczególności budową falochronu osłonowego oraz budową gazociągu Płońsk–Olsztyn–Gdańsk, organ wskazuje, że obowiązek analizy oddziaływań skumulowanych, wynikający z art. 66 ust. 1 pkt 3b u.o.o.ś., dotyczy sytuacji, w których istnieje realna możliwość wystąpienia jednoczesnych, istotnych środowiskowo oddziaływań pochodzących z przedsięwzięć realizowanych w tym samym czasie i w tym samym obszarze oddziaływania. Jak wskazano wcześniej, falochron osłonowy będzie budowany w technologii niewymagającej palowania, a palowanie przy terminalu T5 Baltic Hub zostały zakończone, tym samym oddziaływania akustyczne z budowy terminala FSRU nie będą kumulować się z tymi inwestycjami. Ponadto planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w granicach funkcjonującego akwenu portowego, który charakteryzuje się istotnym, trwałym i dominującym tłem akustycznym, wynikającym z prowadzonej działalności portowej oraz intensywnego ruchu jednostek pływających. W takich warunkach krótkotrwałe, lokalne emisje hałasu, związane z realizacją poszczególnych robót budowlanych, nie powodują jakościowo nowego oddziaływania na klimat akustyczny środowiska.

GDOŚ zwraca uwagę, że pomimo braku w dokumentacji dokładnych danych związanych ze skumulowanym oddziaływaniem hałasu podwodnego (szczegółowej matematycznej analizy akustycznej), należy podkreślić, że w rozdziale 10 raportu odniesiono się do kwestii kumulacji oddziaływań (także związanych z hałasem podwodnym) z innymi przedsięwzięciami

realizowanymi w sąsiedztwie (rozbudowa terminala kontenerowego DTC Gdańsk oraz budowa falochronu osłonowego w Porcie Gdańsk). Dodatkowe wyjaśnienia związane z kumulacją oddziaływań z falochronem zostały przez inwestora zawarte w piśmie z 9 stycznia 2026 r. na stronie 131. Należy także wskazać, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zreformowanej również na etapie odwoławczym, wprowadzono szereg działań minimalizujących. Polegają one w szczególności na prowadzeniu monitoringu hałasu na etapie budowy, stosowaniu procedury „soft-start”, kurtyn powietrznych oraz innych najlepszych dostępnych technik, np. nakładki na młoty, wyznaczeniu strefy łagodzącej, w której zastosowane zostaną odstraszacze dźwiękowe. W przypadku obszarów chronionych Natura 2000 wprowadzono w decyzji zapisy dotyczące minimalizacji oddziaływania na ptaki (punkt I.2.1.31) oraz ryby i minogi (punkt I.2.1.29). Ponadto podczas prac będą obecni specjaliści z nadzoru przyrodniczego: ichtiolog, ornitolog, teriolog od ssaków morskich. Działania te skutecznie ograniczą oddziaływanie hałasu na poszczególne elementy środowiska, a w konsekwencji ryzyko kumulacji tego oddziaływania z innymi przedsięwzięciami.

Nie można zgodzić się również ze skarżącymi, że analiza oddziaływania skumulowanego była niepełna już tylko z tego powodu, że nie wykonano matematycznego modelowania akustycznego; twierdzenie takie nie znajduje oparcia w przepisach prawa. Dobór metod analizy oddziaływań, w tym skumulowanych, powinien być adekwatny do możliwej skali oddziaływania oraz dostępnych danych. Jeżeli raport w sposób logiczny wykazuje brak ryzyka przekroczenia standardów środowiskowych lub pogorszenia stanu środowiska (np. ze względu na odległość inwestycji lub przesunięcie w czasie), modelowania matematyczne nie są niezbędne do przeprowadzenia poprawnej oceny oddziaływania na środowisko. W analizowanej sprawie organ uznał, że dokonana w raporcie oraz jego uzupełnieniach jakościowa ocena oddziaływań akustycznych jest wystarczająca i brak jest podstaw do przeprowadzania modelowania oddziaływania skumulowanego w zakresie hałasu.

W fazie realizacji emisje skumulowane do powietrza (spaliny jednostek pływających i sprzętu) będą lokalne i krótkotrwałe, ograniczone do czasu budowy, a w fazie eksploatacji pozostaną na poziomie typowym dla otoczenia portowego.

Zmiana krajobrazu ma charakter nieznaczny, gdyż nowe obiekty wpisują się w industrialny krajobraz portowy. Nie zidentyfikowano także obiektów dziedzictwa kulturowego narażonych na skumulowane oddziaływania. Potencjalny łączny efekt bariery względem falowania, w tym uwzględniając budowę falochronu osłonowego, oceniono jako nieistotny dla dynamiki odcinków brzegu – z uwagi na położenie inwestycji w znacznej odległości od linii brzegowej oraz dominujący wpływ istniejących budowli portowych i ujścia Wisły. Nie przewiduje się znaczących zmian w morfologii strefy brzegowej w skali regionalnej.

Z punktu widzenia przyrody ożywionej skumulowane oddziaływania będą koncentrować się na przejściowym zaburzeniu makrozoobentosu (lokalne przekształcenie i późniejsza rekolonizacja przez gatunki oportunistyczne typowe dla portu), okresowym wpływie na ichtiofaunę (zmętnienie, ograniczenie przejrzystości i warunków tlenowych w strefie frontu robót oraz ekspozycja na hałas) oraz krótkotrwałych niepokojach awifauny (zwłaszcza gatunków bentofagicznych). W każdym z tych aspektów, przy przyjętych środkach

minimalizujących i nadzorze przyrodniczym, wpływy oddziaływań skumulowanych będą miały charakter odwracalny i nie doprowadzą do trwałych efektów w skali populacji.

W odniesieniu do obszarów Natura 2000 i innych form ochrony przyrody indywidualne oceny dla poszczególnych przedsięwzięć nie wykazały możliwości znaczącego negatywnego wpływu; w ujęciu łącznym trwała zajętość obszaru Zatoka Pucka PLB220005 przez analizowane inwestycje wynosi około 106,45 ha, tj. około 0,17% powierzchni, zaś ingerencja czasowa związana z robotami czerpalnymi – około 216,9 ha, tj. około 0,35% powierzchni, przy czym całość obejmuje akwen portowy. W rejonie Ostoi w Ujściu Wisły PLH220044 wrażliwym komponentem mogą być wybrane gatunki ryb (np. parposz, minóg rzeczny), jednak określenie terminów prac i nadzory ichtiologiczne ograniczają ryzyko oddziaływania do poziomu nieznacznego. Nie przewiduje się znaczących oddziaływań skumulowanych na cele i przedmioty ochrony tych obszarów.

W zakresie wycinki drzew i usunięcia roślinności może wystąpić potencjalna kumulacja oddziaływań z realizacją gazociągu Płońsk – Olsztyn – Gdańsk, w szczególności na odcinku Kolnik – Gdańsk wraz z Liniową Stacją Zasuw. Podkreślono, że negatywne oddziaływania budowy gazociągu obejmują m.in. czasowe zajęcie terenu, w tym konieczność wycinki drzew i usunięcia roślinności oraz siedlisk przyrodniczych. Ich istotność oceniono jako umiarkowaną lub mało znaczącą.

Analiza oddziaływań skumulowanych została przedstawiona w rozdziale 10 raportu. Analiza ta obejmuje między innymi kumulację z przedsięwzięciem polegającym na rozbudowie terminala kontenerowego DTC Gdańsk oraz budową falochronu osłonowego w Porcie Gdańsk. Dodatkowe wyjaśnienia związane z kumulacją oddziaływań z falochronem zostały przez inwestora zawarte w piśmie z 9 stycznia 2026 r. na stronie 131. Na obecnym etapie znana też jest technologia budowy falochronu, tzw. technologia skrzyniowa, co umożliwiło przeprowadzenie dokładniejszej analizy. Zdaniem organu drugiej instancji kumulacje oddziaływań zostały przedstawione w sposób wystarczający.

Mając na uwadze przedstawione powyżej wyniki analizy oddziaływania skumulowanego, zarzuty strony w tym zakresie należy uznać za bezpodstawne.

Przedmiotowa inwestycja stanowi przedsięwzięcie, które może negatywnie oddziaływać na środowisko poprzez emitowanie gazów i pyłów do powietrza.

W fazie realizacji głównymi źródłami emisji będą jednostki pływające oraz maszyny budowlane napędzane silnikami diesla, takie jak pogłębiarki, statki pomocnicze, jednostki układające gazociąg oraz ciężki sprzęt budowlany na lądzie. Generowane w tym czasie emisje obejmują przede wszystkim pył zawieszony, tlenki azotu, tlenek węgla oraz dwutlenek węgla. Wyniki obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń gazowych i pyłowych na etapie realizacji przedsięwzięcia przedstawione w raporcie oraz dołączonych do niego załącznikach wykazały, że maksymalne stężenia 1-godzinne i średnioroczne PM₁₀, NO₂, SO₂, CO oraz benzenu nie przekroczą dopuszczalnych norm. Okresowe podwyższenia stężeń będą miały zasięg lokalny, ograniczony do miejsca realizacji przedsięwzięcia, z najwyższymi wartościami w pobliżu prowadzenia prac wodnych, a występujące oddziaływania będą krótkotrwałe, odwracalne i

nieistotne w skali regionalnej. Wystąpi również niewielka emisja z prac spawalniczych i malarskich, jednak jej udział w ogólnej emisji jest znikomym z uwagi na niewielkie ilości stosowanych materiałów.

W fazie eksploatacji emisje będą miały charakter ciągły, długoterminowy i ponadlokalny, wynikający z pracy dwóch jednostek FSRU oraz obsługi dostaw gazu przez zbiornikowce LNG. Najważniejszym źródłem emisji będą kotły parowe oraz generatory prądu, pracujące w ramach systemów regazyfikacji LNG, które spalają gaz ziemny (a wyjątkowo paliwo ciekłe) i generatory awaryjne. Wielkość emisji zależy od trybu pracy FSRU, zależnego od temperatury wody i obejmuje: układ otwarty wykorzystujący ciepło wody morskiej pracujący praktycznie bez udziału kotłów, charakteryzuje się minimalnymi emisjami; układ zamknięty, w którym energia pochodzi wyłącznie z kotłów, charakteryzuje się znacznie wyższymi emisjami oraz tryb przejściowy stanowiący kombinację obu systemów, pozwala obniżyć całkowitą emisję CO₂ nawet o 40% względem układu najmniej korzystnego pod względem emisji.

Roczne emisje dla jednej jednostki FSRU obejmują: PM10/PM2,5 – 0,94 Mg/rok, NOx – 496 Mg/rok, CO – ok. 20 Mg/rok, CO₂ – ok. 149 tys. Mg/rok.

Obsługa zbiornikowców LNG generuje dodatkowe emisje, jednak ich udział jest niewielki wobec pracy samych FSRU. Modelowania wykazały, że nawet w najbardziej niekorzystnym pod względem emisji układzie, tj. pracy dwóch jednostek FSRU wyłącznie w układzie zamkniętym, stężenia zanieczyszczeń w powietrzu nie przekroczą dopuszczalnych wartości. Najwyższe stężenia godzinowe NO₂, choć podwyższone, nadal mieszczą się w granicach dopuszczonych prawem. W trakcie rozładunku LNG emisje nie występują – technologia zapewnia pełne wychwytywanie i zawracanie oparów. Zastosowanie połączeń spawanych w systemach kriogenicznych eliminuje emisje metanu, dzięki czemu FSRU nie będą źródłem emisji niezorganizowanych CH₄. Choć kotły FSRU będą emitować CO₂, emisje te są znacznie niższe niż w przypadku paliw stałych. Gaz ziemny ma o około 50% niższy wskaźnik emisji CO₂ w porównaniu z węglem, nie zawiera siarki i generuje mniejsze ilości pyłów. Zgodnie z celami unijnymi gaz jest paliwem przejściowym w drodze do neutralności klimatycznej, a zastosowanie trybu otwartego i przejściowego dodatkowo zmniejsza ślad węglowy instalacji.

W uzupełnieniu raportu 9 stycznia września 2026 r. inwestor przedstawił dodatkowe analizy dotyczące wpływu emisji benzo(a)pirenu na środowisko. Na obszarze aglomeracji trójmiejskiej, w której planowana jest realizacja przedsięwzięcia, od wielu lat odnotowywane są przekroczenia poziomu docelowego dla tej substancji, przy czym dominującą przyczyną tego stanu rzeczy jest spalanie paliw stałych w sektorze komunalno-bytowym.

W odniesieniu do planowanego terminala FSRU przeprowadzone analizy jednoznacznie wskazują, że emisje benzo(a)pirenu związane zarówno z realizacją, jak i eksploatacją inwestycji będą miały charakter znikomym. Wynika to przede wszystkim z rodzaju stosowanych paliw, wśród których zasadniczą rolę odgrywa gaz ziemny, a paliwa ciekłe wykorzystywane są jedynie w ograniczonym zakresie. Paliwa te nie stanowią istotnego źródła emisji benzo(a)pirenu w środowisku.

W fazie realizacji przedsięwzięcia benzo(a)piren może powstawać wyłącznie w wyniku spalania oleju napędowego w maszynach budowlanych, jednostkach pomocniczych oraz agregatach. Emisje te mają charakter czasowy, rozproszony i w pełni zależny od rzeczywistego czasu pracy sprzętu. Analizy wykazały, że nawet w okresie największego natężenia robót oddziaływanie w tym zakresie pozostanie poniżej obowiązujących standardów jakości powietrza i nie będzie miało istotnego wpływu na stan środowiska.

W fazie eksploatacji, w trakcie normalnej pracy terminala, proces regazyfikacji LNG i dostarczania gazu realizowany będzie w oparciu o spalanie gazu ziemnego, który nie generuje emisji benzo(a)pirenu w ilościach istotnych środowiskowo. Jednostki FSRU jako paliwo podstawowe wykorzystują LNG, natomiast użycie paliw ciekłych może mieć miejsce jedynie incydentalnie, w sytuacjach szczególnych, takich jak praca urządzeń awaryjnych. Również zbiornikowce LNG obsługujące terminal mogą funkcjonować w trybie spalania transportowanego gazu, co dodatkowo ogranicza możliwość występowania emisji tej substancji. Wyniki obliczeń dotyczących fazy eksploatacji potwierdzają, że maksymalne stężenia benzo(a)pirenu związane z funkcjonowaniem terminala pozostaną na poziomie wielokrotnie niższym od wartości normatywnych. Niska emisja wynika bezpośrednio z właściwości stosowanych paliw oraz przyjętych rozwiązań technologicznych. Zgodnie z danymi KOBIZE spalanie gazu ziemnego nie prowadzi do emisji benzo(a)pirenu w ilościach mogących mieć znaczenie dla jakości powietrza, natomiast nawet okresowe wykorzystanie paliw ciekłych nie skutkuje istotnym wzrostem stężeń tej substancji w otoczeniu.

Całość przedstawionych analiz prowadzi do jednoznacznego wniosku, że zarówno na etapie realizacji, jak i w trakcie eksploatacji terminala FSRU benzo(a)piren nie będzie substancją oddziałującą w sposób istotny na jakość powietrza. Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie przyczyni się do pogłębienia istniejących problemów związanych z zanieczyszczeniem powietrza w aglomeracji trójmiejskiej, a jego oddziaływanie w zakresie emisji benzo(a)pirenu należy uznać za pomijalne.

W odniesieniu do zarzutu nieprawidłowego wykonania analizy oddziaływania przedsięwzięcia na jakość powietrza w zakresie emisji benzo(a)pirenu, polegającego – zdaniem strony – na przyjęciu błędnych danych wejściowych skutkujących zaniżeniem poziomów emisji tej substancji oraz niespójności pomiędzy wartościami maksymalnych emisji godzinowych a emisjami rocznymi benzo(a)pirenu, należy zauważyć, że skarżący wskazali błędy rachunkowe w analizach, jednak nie wykazali analiz ani alternatywnego modelowania, z których wynikałoby, że nawet po przyjęciu postulowanych przez nich korekt danych wejściowych doszłoby do przekroczenia obowiązujących poziomów dopuszczalnych benzo(a)pirenu w powietrzu, określonych w przepisach prawa. Tymczasem z przeprowadzonych analiz wynika, że oddziaływanie przedsięwzięcia w tym zakresie ma charakter lokalny i nieistotny w skali obszarów normowanych, co czyni je akceptowalnym z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska. Sam fakt wykazania potencjalnego błędu rachunkowego lub przyjęcia odmiennej metody obliczeń nie przesądza jeszcze o wadliwości raportu ani decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Konieczne jest bowiem wykazanie związku przyczynowego pomiędzy wskazywanym uchybieniem a realnym, negatywnym wpływem przedsięwzięcia na

środowisko, w tym w szczególności wykazanie ryzyka naruszenia standardów jakości środowiska. Brak takiego wykazania skutkuje uznaniem zarzutów za polemiczne i niewystarczające do podważenia ustaleń organu.

Podsumowując, zarówno w fazie realizacji, jak i eksploatacji planowane przedsięwzięcie nie spowoduje znaczących negatywnych zmian jakości powietrza, a oddziaływanie będzie zgodne z obowiązującymi normami i przepisami ochrony środowiska.

W dokumentacji przedłożonej przez inwestora znalazły się informacje dotyczące źródeł danych przyrodniczych zarówno części morskiej, jak i lądowej. W części morskiej dane pochodzą zarówno z inwentaryzacji przeprowadzonej przez inwestora, jak również z innych źródeł, które zostały wskazane w tabeli na stronach 22-24 raportu. Zgodnie ze znajdującymi się tam informacjami uzyskano informacje dotyczące fitobentosu, fitoplanktonu/zooplanktonu, makrozoobentosu, zmieraczka plażowego, ichtiofauny, awifauny i ssaków morskich. Inwentaryzacja przeprowadzona na potrzeby inwestycji odbyła się w latach 2022-2023 (różne terminy w zależności od grup organizmów). W przypadku części lądowej inwentaryzacja na potrzeby raportu przeprowadzona została w latach 2019-2020 oraz w okresie wiosennym w 2023 r. w celu weryfikacji miejsc gniazdowania ptaków oraz miejsc rozrodu i migracji płazów (str. 25 raportu). Część lądowa obejmowała następujące grupy: szata roślinna i siedliska przyrodnicze, biota grzybów wielkoowocnikowych, porosty, bezkręgowce, ryby, minogi, płazy, gady, ptaki, ssaki z nietoperzami. Analiza w raporcie dotyczyła również oddziaływania przedsięwzięcia na korytarze ekologiczne oraz ustawowe formy ochrony przyrody. Przedłożone dane pozwoliły na ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przez organ pierwszej instancji i nałożenie adekwatnych działań minimalizujących i kompensacyjnych. Należy jednak dodać, że po wezwaniu organu drugiej instancji inwestor przedłożył uzupełnienie, w którym znalazły się dodatkowe dane dotyczące ichtiofauny (z przeprowadzonych badań w 2025 roku) oraz wszystkich ww. grup organizmów dla części lądowej wykonane między sierpniem 2022 roku a wrześniem 2023 roku. Inwestor w odpowiedzi z 23 marca 2026 r. uzupełnił analizę wpływu przedsięwzięcia na elementy przyrodnicze, uwzględniając ww. dane, co zostało uwzględnione również przez GDOŚ w toku prowadzonego postępowania dowodowego. Na jej podstawie zreformowano niektóre warunki decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Należy jednak podkreślić, że dane, które pojawiły się na etapie odwoławczym, były danymi uzupełniającymi i nie miały istotnego znaczenia dla procedury oceny i nie wpłynęły znacząco na rozstrzygnięcie sprawy. Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe dane, należy stwierdzić, że inwentaryzacja została przeprowadzona w sposób prawidłowy, umożliwiający przeprowadzenie pełnej i wiarygodnej oceny na poszczególne komponenty przyrody ożywionej oraz nałożenie adekwatnych działań minimalizujących i kompensujących w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z danymi przedstawionymi w raporcie z października 2023 roku stwierdzono kilka stanowisk bytowania bobrów po wschodniej stronie ulicy Stogi na terenie użytku ekologicznego „Zielone Wyspy”. Weryfikacja stanowisk na potrzeby raportu nastąpiła również w kwietniu 2023 roku. Ponadto w przedłożonym przez inwestora uzupełnieniu z 9 stycznia 2026 r., w załączniku 12 ślady bobrów zostały wskazane na mapie w okolicy oraz na terenie

użytku ekologicznego „Karasiowe Jeziorka”. Dane te pochodzą z 2023 roku. W obu przypadkach ślady występowania bobrów znajdowały się poza terenem planowanego przedsięwzięcia. Organ drugiej instancji, biorąc pod uwagę dokumentację przedstawioną przez inwestora, dane wskazane przez Greenpreace oraz możliwą migrację osobników pomiędzy użytkami ekologicznymi, wprowadził dodatkowy zapis w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Aby zapobiec wnikaniu bobrów na teren budowy oraz dodatkowo zabezpieczyć użytki ekologiczne wprowadzono konieczność ogrodzenia na skrajach ich granic. Odnosząc się do kwestii wariantów, należy zauważyć, że wariantowanie w przedmiotowym przedsięwzięciu polega na wprowadzeniu innej technologii pracy FSRU. Dla części lądowej oddziaływania na zwierzęta będą więc takie same.

Zgodnie z informacją przedłożoną przez inwestora na stronie 21 w piśmie z 9 stycznia 2026 r. sposób przeciągania gazociągu został ustalony jako przeciąganie gazociągu z lądu w kierunku morza. Ponadto w piśmie z 23 marca 2026 r. został oszacowany dokładny zakres wycinki na całej części lądowej przedsięwzięcia, wynoszący 1,39 ha. Na podstawie danych z ww. pisma z 9 stycznia w zreformowanym punkcie I.2.1.16 została wprowadzona kompensacja w postaci nasadzeń na powierzchni 1,29 ha. Wskazane zostały również wymagania dotyczące materiału sadzeniowego (w tym wielkość sadzonek) i sposobu sadzenia oraz wprowadzono obowiązek analizy ich udatności, co wpłynie pozytywnie na trwałość zaplanowanej kompensacji. Zgodnie z dokumentacją wskazano, że jedną z działek, na których zostaną wprowadzone nasadzenia, będzie działka przeznaczona pod plac budowy. W związku z powyższym negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia związane z wycinką zostanie w dużym stopniu zminimalizowane i skompensowane, zarówno dla ludzi, jak i zwierząt.

Planowane przedsięwzięcie położone jest w jednolitej części wód powierzchniowych przejściowych Zatoka Gdańska Wewnętrzna TW20004WB6, dalej JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna, a część lądowa położona jest w obrębie jej zlewni. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300), dalej PGW Wisły, JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna została zakwalifikowana jako naturalna część wód. Charakteryzuje się złym stanem wód ze względu na słaby stan ekologiczny i stan chemiczny poniżej dobrego. Natomiast wyniki oceny stanu wód powierzchniowych z 2024 r. wskazały na zły stan ekologiczny, a ocena stanu chemicznego oraz stanu wód pozostały takie same.

Ponadto JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna wyznaczona została jako obszar chroniony przeznaczony do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych, oraz obszar chroniony przeznaczony do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionych w ustawie o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie. Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych.

Zgodnie z podziałem typologicznym stanowi typ zatokowy II z substratem piaszczystym, okresowo stratyfikowany (ZatII).

Na podstawie wyników badań stanu wód powierzchniowych wykonanych w ramach państwowego monitoringu środowiska stan elementów biologicznych oceniono jako zły (klasa V – za rok 2024), stan elementów hydromorfologicznych jako umiarkowany (klasa >II – za rok 2022), elementów fizykochemicznych jako umiarkowany (klasa >II – za rok 2024), a elementów fizykochemicznych w zakresie specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych i niesyntetycznych jako bardzo dobry (klasa I – za rok 2022).

Jak wskazano w powyższym planie, celem środowiskowym dla JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna jest: umiarkowany stan ekologiczny (złagodzony dla wskaźników wraz z klasą: Indeks B, ESMIz, Indeks SI, pozostałe wskaźniki - II klasa jakości oraz dobry stan chemiczny (złagodzony dla wskaźnika: benzo(g,h,i)perylen (w)). W planie wskazano, że osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone. W kontekście obszarów chronionych, w tym obszaru chronionego Natura 2000 Zatoka Pucka PLB220005, celem środowiskowym jest utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony – gatunków ptaków.

Dla wskazanej JCWP zostały ustanowione odstępstwa z art. ust. 4, 5 i 7 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE. L 327/1 z 22.12.200), dalej RDW.

Odstępstwo z art. 4 ust. 4 RDW, dotyczące odroczenia osiągnięcia celów środowiskowych w czasie, ustalono ze względu na przekroczenia wskaźników: azot ogólny, fosfor ogólny, cynk, bromowane difenyletery (b), rtęć (b), heptachlor (b). Uzasadnienie odstępstwa wskazuje na warunki naturalne, a w odniesieniu do substancji priorytetowych brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. W PGW Wisły cele środowiskowe należy osiągnąć do 2027 r., a dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniającą dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U.U.E.L.2013.226.1 z dnia 2013.08.24) do 2039 r. Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych (art. 4 ust. 5 RDW) jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: chlorofil, Indeks B, ESMIz, Indeks SI; benzo(g, h, i)perylen (w). Spowodowane jest to występowaniem w zlewni presji zaspokajających ważne potrzeby społeczno-gospodarcze determinujące stan wód, które trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych, i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb. Zgodnie z PGW Wisły dla JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 7 RDW.

Do dominujących w JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna presji należą rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski, punktowe przemysłowe i komunalne zrzuty ścieków. Na etapie realizacji przedsięwzięcia oddziaływania na elementy biologiczne JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna będą związane głównie z czasowym pogorszeniem warunków świetlnych w toni wodnej, spowodowanym wzrostem stężenia zawiesiny ogólnej podczas prac pogłębiarskich i robót hydrotechnicznych. Może to skutkować przejściowymi zmianami w zakresie wskaźników biologicznych opartych na fitoplanktonie, w tym wskaźnika

chlorofilu *a*, który w warunkach wyjściowych dla tej części wód wykazuje podwyższone wartości i decyduje o ocenie potencjału ekologicznego. Oddziaływania te będą miały jednak charakter krótkotrwały i lokalny oraz nie spowodują trwałego pogorszenia klasyfikacji elementu biologicznego fitoplankton. Podobnie czasowa ingerencja w osady dennie i siedliska dna może prowadzić do lokalnego ograniczenia liczebności makrozoobentosu, jednak z uwagi na odwracalność tych zmian nie przewiduje się wpływu na wskaźniki biotyczne stosowane do oceny tego elementu w skali całej jednolitej części wód. W odniesieniu do ichtiofauny możliwe jest wystąpienie krótkotrwałych, lokalnych zaburzeń związanych z hałasem podwodnym i zmętnieniem wody, jednak zmiany te nie będą miały istotnego wpływu na wartości wskaźnika SI (Indeks Stanu ichtiofauny), który w przypadku tej części wód już w stanie wyjściowym wskazuje na obniżony potencjał ekologiczny.

Oddziaływania na elementy hydromorfologiczne w fazie realizacji będą polegały na lokalnych zmianach ukształtowania dna w rejonie prowadzenia robót, jednak nie spowodują one trwałych zmian w cechach hydromorfologicznych mających znaczenie dla oceny potencjału ekologicznego, takich jak struktura dna czy warunki przepływu w skali całej jednolitej części wód. Wskaźniki hydromorfologiczne nie ulegną pogorszeniu w stopniu mogącym wpłynąć na zmianę klasy potencjału ekologicznego.

W zakresie elementów fizykochemicznych w fazie budowy przewiduje się okresowy wzrost wartości wskaźników takich jak zawiesina ogólna i przejrzystość wody, natomiast nie prognozuje się istotnych zmian temperatury wody, zasolenia ani odczynu pH poza rejonem bezpośrednich prac. Możliwa remobilizacja substancji biogennych, w szczególności azotu ogólnego i fosforu ogólnego, będzie miała charakter krótkotrwały i nie spowoduje przekroczenia wartości granicznych przyjętych dla umiarkowanego stanu ekologicznego tej części wód. Jednorazowe wprowadzenie do środowiska wód po próbach ciśnieniowych gazociągu, po ich podczyszczeniu i potwierdzeniu spełnienia wymagań w zakresie wskaźników takich jak zawiesina ogólna, ChZT-Cr oraz węglowodory ropopochodne, nie wpłynie na stan chemiczny jednolitej części wód ani na wskaźniki fizykochemiczne wykorzystywane do oceny potencjału ekologicznego.

Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia kluczowe oddziaływania na jednolitą część wód będą związane z sezonowym funkcjonowaniem otwartego układu regazyfikacji LNG. Oddziaływania na elementy biologiczne będą dotyczyć głównie fitoplanktonu i ichtioplanktonu w bezpośredniej strefie poboru i zrzutu wody. Zasysanie drobnych organizmów planktonowych oraz lokalny wpływ produktów dezynfekcji może powodować okresowe obniżenie biomasy fitoplanktonu, wyrażone przejściowym spadkiem wartości chlorofilu *a* w strefie bezpośredniego oddziaływania. Z uwagi jednak na bardzo krótki czas generacji fitoplanktonu oraz szybkie rozcieńczanie wód zrzutowych, oddziaływanie to nie wpłynie na średnioroczne wartości wskaźnika chlorofilu *a* ani na końcową ocenę elementów biologicznych w skali całej analizowanej JCWP. Podobnie lokalna śmiertelność ichtioplanktonu nie będzie miała przełożenia na wartość wskaźnika SI, który odnosi się do struktury zespołów ryb w skali całej analizowanej JCWP.

Należy zwrócić jednak uwagę, że zarówno przy danych z 2023 i 2024 roku stan ogólny ww. JCWP i wyznaczone cele środowiskowe na lata 2022-2027 nie uległy zmianie. W przypadku biologicznych elementów dotyczących Morza Bałtyckiego w przedłożonej przez inwestora dokumentacji przeanalizowano wpływ na komponenty przyrody ożywionej, w szczególności na fitoplankton i ichtiofaunę. W związku z możliwymi oddziaływaniami wskazano szereg działań minimalizujących koniecznych do zastosowania, w tym kurtyny ograniczające rozprzestrzenianie się zawiesiny, badanie parametrów fizyko-chemicznych wody w okresie wrażliwym dla ryb, a w przypadku ich przekroczeń przerwanie prac. W kontekście fazy funkcjonowania przedsięwzięcia, w szczególności zrzutów wody – wprowadzono ograniczenia dotyczące stężenia chloru na wylocie z jednostki FSRU oraz monitoring różnych parametrów, w szczególności związanych z podchlorynem sodu. Wszystkie raporty z tych monitoringów będą przekazywane do RDOŚ w Gdańsku.

W zakresie elementów hydromorfologicznych w fazie eksploatacji obecność jednostki FSRU oraz infrastruktury towarzyszącej może powodować niewielkie, lokalne zmiany warunków hydrodynamicznych, jednak nie wpłyną one na wskaźniki hydromorfologiczne wykorzystywane do oceny potencjału ekologicznego, w tym na ciągłość i strukturę siedlisk w skali całej części wód.

Oddziaływania na elementy fizykochemiczne w trakcie eksploatacji obejmują zrzut wód o temperaturze niższej maksymalnie o 5°C w stosunku do temperatury wody pobranej oraz obecność pozostałości podchlorynu sodu i jego produktów rozpadu. Modelowanie wykazało, że zmiany temperatury wody, zawartości tlenu rozpuszczonego, odczynu pH oraz zasolenia mają charakter bardzo lokalny i krótkotrwały i nie wpływają na wartości wskaźników fizykochemicznych odnoszonych do klasyfikacji potencjału ekologicznego, w tym temperatury wody, tlenu rozpuszczonego i nasycenia tlenem. Stężenia chloru w wodach zrzutowych nie przekroczą poziomu 0,1 mg/l i po rozcieńczeniu w środowisku morskim pozostaną poniżej wartości mogących wpływać na stan chemiczny wód, przy czym dotrzymany zostanie również limit stężenia chlorków w ściekach, określony w obowiązujących przepisach.

Mając na uwadze powyższe, etap realizacji i eksploatacji terminala FSRU nie spowodują pogorszenia wskaźników jakości wód, które decydują o ocenie elementów biologicznych, hydromorfologicznych i fizykochemicznych JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna. Przedsięwzięcie nie wpłynie na zmianę klasy potencjału ekologicznego ani stanu chemicznego tej części wód, a tym samym nie zagraża osiągnięciu celów środowiskowych określonych, o których mowa w art. 56 oraz art. 61 ustawy – Prawo wodne.

Odnosząc się do zarzutu wykorzystania nieaktualnych danych dotyczących JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna, organ podkreśla, że ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wodne dokonywana jest na podstawie aktualnych, ale i dostępnych danych na moment sporządzenia dokumentacji. Jak sami skarżący wskazali dane monitoringu wód z 2024 r. zostały opublikowane w dniu sporządzenia uzupełnienia raportu. W tych okolicznościach należy wziąć pod uwagę, że analizy merytoryczne są procesem i wykonywane są wcześniej, przed złożeniem dokumentacji do organu. Taki zbieg terminów stanowi niewątpliwie utrudnienie w uwzględnieniu w analizach najaktualniejszych danych. Raport nie

jest dokumentem dynamicznym, który musi być każdorazowo aktualizowany po publikacji nowych danych monitoringowych, o ile nie zmieniają one w sposób zasadniczy wniosków środowiskowych.

Niezależnie od powyższego organ wskazuje, że wydając niniejszą decyzję, uwzględnił aktualne dane z oceny stanu wód powierzchniowych na podstawie danych z lat 2019-2024 opublikowanych na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. Jednoroczna zmiana klasy niektórych elementów biologicznych bądź fizykochemicznych JCWP nie przesądza automatycznie o niemożności osiągnięcia celów środowiskowych w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo wodne i RDW. Decydujące znaczenie ma bowiem ustalenie, czy realizacja przedsięwzięcia spowoduje pogorszenie stanu wód lub uniemożliwi osiągnięcie wymaganych celów środowiskowych. W niniejszej sprawie, przy uwzględnieniu zakresu ingerencji w środowisko wodne, zastosowanych rozwiązań technicznych oraz środków minimalizujących i monitorujących nałożonych w decyzji, organ uznał, że planowana inwestycja nie spowoduje pogorszenia stanu JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna ani nie naruszy możliwości realizacji celów środowiskowych.

Zgodnie z art. 30 w związku z art. 79 ust. 1 u.o.o.ś. przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Natomiast w myśl art. 80 ust. 1 pkt 3 tej ustawy organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach bierze pod uwagę wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa.

Jak wynika z akt sprawy, RDOŚ w Gdańsku zapewnił społeczeństwu możliwość udziału w postępowaniu, zgodnie z art. 79 ust. 1 u.o.o.ś. i na zasadach określonych w rozdziale 2 „Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji” tej ustawy. Obwieszczeniem z 16 października 2023 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.52.2023.KB.22, organ pierwszej instancji zawiadomił społeczeństwo m.in. o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków. Społeczeństwo miało możliwość zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy w okresie 30 dni. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, na str. 23-37 organ pierwszej instancji zawarł informacje o przeprowadzonym udziale społeczeństwa w postępowaniu, a także odniósł się do wniesionych w toku udziału społeczeństwa uwag i wniosków. GDOŚ przychyła się do stanowiska organu pierwszej instancji. Podkreślić należy, że część uwag i wniosków dotyczyła zagadnień będących przedmiotem rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Dotyczy to w szczególności sposobu przeciągania gazociągu czy zakresu wycinki drzew. Do powyższych zagadnień GDOŚ odniósł się w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Natomiast strony postępowania przed wydaniem decyzji zostały dwukrotnie zawiadomione zgodnie z art. 10 k.p.a., pismem znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.52.2023.KB.25 i zawiadomieniem znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.52.2023.KB.26 z 22 listopada 2023 r. oraz pismem znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.52.2023.KB.32 i zawiadomieniem znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.52.2023.KB.33 z

5 stycznia 2023 r. o zakończeniu zbierania dowodów i możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Organ odwoławczy nie podziela stanowiska skarżących, że w przypadku uzupełnienia i złożenia wyjaśnień do raportu należy ponownie przeprowadzić udział społeczeństwa w postępowaniu. Podejście takie przeczy zasadzie szybkości i prostoty postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 12 k.p.a. Zasadnicze znaczenie dla konieczności przeprowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa w trakcie postępowania odwoławczego ma to, czy dodatkowe informacje mają istotne znaczenie w sprawie i czy w sposób znaczący ingerują w treść raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Okoliczności takie nie wystąpiły w niniejszej sprawie.

Niezależnie od powyższego, nawet jakby przyjąć za skarżącymi, że każde złożenie przez inwestora wyjaśnień lub uzupełnień co do treści raportu wymaga ponownego przeprowadzenia udziału społeczeństwa w postępowaniu, nie budzi wątpliwości organu, że: *ewentualne naruszenie zasad dotyczących udziału społeczeństwa w postępowaniu musi podlegać ocenie, pod kątem ustalenia, czy owe naruszenia mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy* (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 4 września 2013 r., sygn. akt: II SA/Po 823/12). W przedmiotowej sprawie niepoinformowanie społeczeństwa o złożeniu wyjaśnień i uzupełnień co do treści raportu pozostało bez wpływu na treść podjętego rozstrzygnięcia.

Należy natomiast podkreślić, że po złożeniu uzupełnień raportu RDOŚ w Gdańsku powtórnie zawiadomił strony postępowania, w tym odwołujących, w trybie art. 10 k.p.a. o zakończeniu zbierania dowodów i możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Z możliwości takiej skorzystała Fundacja, składając uwagi pismem z 26 stycznia 2024 r. Do uwag stron postępowania, które wpłynęły w toku postępowania, w tym wskazanego powyżej pisma, RDOŚ w Gdańsku odniósł się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji na str. 100-106, podkreślając, że: *W dniu 26.01.2024 r., wpłynęło pismo Fundacji Greenpeace Polska, działającej przez pełnomocnika - Pana ██████████ ██████████. Uwagi, które pojawiły się w piśmie, dotyczyły kwestii już wcześniej poruszanych przez Fundację Greenpeace Polska, do których tut. Organ odniósł się powyżej.*

Mając powyższe na uwadze, zarzut naruszenia art. art. 79 ust. 1 u.o.o.ś. w związku z art. 138 § 2 k.p.a., należy uznać za nietrafiony.

Odpowiadając na zarzut naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. w związku z art. 6 i art. 7 k.p.a., przez wydanie decyzji wbrew argumentom lokalnej społeczności, a zatem bez uwzględnienia zgłaszanych w toku sprawy wniosków, wskazać należy, że wymóg uwzględnienia wyników postępowania z udziałem społeczeństwa, określony w art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś., nie oznacza, że sam sprzeciw lokalnej społeczności wobec planowanego przedsięwzięcia może stanowić podstawę do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy gwarantują społeczeństwu możliwość udziału w postępowaniu oraz składania uwag i wniosków, jednak nie nakładają na organ obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla inwestycji. Charakter tej decyzji oraz cele, dla których jest wydawana, przesądzają o tym, że sprzeciw mieszkańców ma znaczenie jedynie w takim zakresie, w jakim wskazuje na

konkretne argumenty wymagające merytorycznej oceny przez organ (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 listopada 2025 r., sygn. akt: III OSK 2607/23). Podobnie w wyroku z 3 kwietnia 2025 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2839/24, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie jednoznacznie wskazał, że odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić jedynie w przypadkach przewidzianych przepisami prawa. Sam sprzeciw okolicznych mieszkańców nie stanowi przesłanki do odmowy realizacji przedsięwzięcia. Tym samym wyrażone w toku postępowania w sprawie wydania tej decyzji niezadowolone lokalnej społeczności nie może samoistnie decydować o wyniku postępowania, jeżeli brak jest obiektywnych podstaw do zakwestionowania zgodności przedsięwzięcia z wymaganiami ochrony środowiska.

Zarzut naruszenia art. 80 k.p.a. w związku z art. 77 § 1 oraz art. 7 k.p.a., polegający na bezpodstawnym uznaniu, że planowana inwestycja nie wpłynie znacząco na jakość życia ludzi w najbliższym otoczeniu, należy uznać za niezasadny. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy został oceniony w sposób wszechstronny, rzetelny i zgodny z zasadami postępowania administracyjnego, a dokonane ustalenia znajdują pełne oparcie w dokumentacji, w szczególności w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami, sporządzonymi zgodnie z obowiązującymi standardami metodycznymi i przy wykorzystaniu aktualnej wiedzy naukowej. RDOŚ w Gdańsku, dokonując ustaleń faktycznych, zrealizował obowiązek wynikający z art. 77 § 1 k.p.a., polegający na wyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego, a następnie – zgodnie z art. 80 k.p.a. – dokonał jego oceny z uwzględnieniem zasad logiki, doświadczenia życiowego oraz wiedzy specjalistycznej.

W raporcie przeprowadzono szczegółową identyfikację i analizę potencjalnych oddziaływań przedsięwzięcia na ludzi, zdrowie oraz warunki życia, zarówno w fazie budowy, jak i w fazie eksploatacji. Oddziaływania te analizowano w odniesieniu do kluczowych czynników kształtujących jakość życia, w tym hałasu, emisji do powietrza, zmian w krajobrazie, zajętości terenu oraz ograniczeń w jego użytkowaniu. Analiza została oparta na wynikach modelowań akustycznych i emisyjnych, analizach przestrzennych oraz danych terenowych, a także uwzględniała obowiązujące standardy jakości środowiska i dopuszczalne normy.

Wyniki przeprowadzonych analiz jednoznacznie wskazują, że w fazie budowy ewentualne uciążliwości dla ludzi będą miały charakter lokalny, czasowy i odwracalny, natomiast po zastosowaniu zaproponowanych w raporcie działań minimalizujących ich natężenie zostanie ograniczone do poziomu ocenionego jako umiarkowany. W fazie funkcjonowania przedsięwzięcia oddziaływania na ludność, zdrowie i warunki życia w najbliższym otoczeniu zostały natomiast ocenione jako nieznaczące. W szczególności wykazano brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie, brak ponadnormatywnych oddziaływań emisyjnych oraz brak istotnych negatywnych skutków dla dostępności i użytkowania terenów rekreacyjnych i mieszkaniowych.

Podkreślenia wymaga również, że najbliższe obszary zwartej zabudowy mieszkaniowej zlokalizowane są w znacznym oddaleniu od planowanej inwestycji, a teren jej realizacji i funkcjonowania znajduje się w obszarze już silnie przekształconym antropogenicznie, o

dominującej funkcji portowej i technicznej. Okoliczności te zostały prawidłowo uwzględnione w ocenie znaczenia oddziaływań dla jakości życia ludzi.

RDOŚ w Gdańsku, rozstrzygając sprawę, działał ponadto zgodnie z art. 7 k.p.a., mając na względzie zarówno interes społeczny, w tym kwestie bezpieczeństwa energetycznego i rozwoju infrastruktury o znaczeniu krajowym, jak i ochronę prawa obywateli do życia w środowisku o odpowiedniej jakości. Wyważenie tych wartości znalazło odzwierciedlenie w przyjętych ustaleniach i wnioskach raportu, a także w nałożeniu obowiązków dotyczących stosowania działań minimalizujących i prowadzenia monitoringu porealizacyjnego.

W świetle powyższego brak jest podstaw do twierdzenia, że ustalenie o braku znaczącego wpływu inwestycji na jakość życia ludzi zostało dokonane w sposób dowolny lub bez dostatecznego oparcia w materiale dowodowym. Przeciwnie, ustalenie to jest wynikiem pogłębionej, wieloaspektowej analizy i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów, jaką art. 80 k.p.a. przyznaje organowi. Zarzut naruszenia art. 80 k.p.a. w związku z art. 77 § 1 i art. 7 k.p.a. nie znajduje więc potwierdzenia i jako taki nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut naruszenia art. 62 ust. 1 i 2 u.o.o.ś., przez nieokreślenie odpowiednich środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, które umożliwią unikanie, zapobieganie i ograniczanie negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko w części lądowej, również należy uznać za niezasadny. W pierwszej kolejności należy wskazać, że art. 62 ust. 1 i 2 u.o.o.ś. nakłada na organ obowiązek określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków realizacji przedsięwzięcia w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapobiegania, ograniczania lub kompensacji oddziaływań na środowisko, przy czym zakres i szczegółowość tych warunków muszą pozostawać w adekwatnym związku z charakterem, skalą oraz znaczeniem zidentyfikowanych oddziaływań. Przepis ten nie ustanawia obowiązku nakładania warunków w oderwaniu od wyników oceny oddziaływania na środowisko ani nie uzasadnia formułowania warunków prewencyjnych w sytuacji, gdy oddziaływania zostały ocenione jako nieznaczące bądź możliwe do skutecznego ograniczenia środkami standardowo stosowanymi w procesie inwestycyjnym.

W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zreformowanej przez organ drugiej instancji, nałożono na inwestora obowiązek podjęcia wielu działań minimalizujących i kompensacyjnych oddziaływania na część lądową przedsięwzięcia. Działania te polegają m.in. na zastosowaniu ogrodzeń ochronnych przed możliwością wchodzenia zwierząt na plac budowy, jak również zabezpieczeniu drzew niepodlegających wycince przed przypadkowym zniszczeniem, zabezpieczeniu użytków ekologicznych, zabezpieczeniu wykopów przez zasiedlaniem przez jaskółki oraz przed wpadnięciem zwierząt, obecności specjalistów z nadzoru przyrodniczego na etapie budowy, wprowadzeniu nasadzeń kompensacyjnych oraz wywieszeniu budek dla ptaków.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności raport wraz z uzupełnieniami, zawiera szczegółową analizę oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na komponenty środowiska w części lądowej, obejmującą m.in. szatę roślinną, siedliska przyrodnicze, lasy, faunę, glebę, wody podziemne, klimat akustyczny, krajobraz oraz ludzi i dobra materialne. W

toku tej analizy jednoznacznie wykazano, że oddziaływania w części lądowej mają w przeważającej mierze charakter lokalny, czasowy i odwracalny, a po zakończeniu fazy budowy ustępują niemal całkowicie, zaś w fazie funkcjonowania ograniczają się do nieznacznych zmian związanych z istnieniem strefy kontrolowanej gazociągu.

Zarówno RDOŚ w Gdańsku, jak i GDOŚ szczegółowo zidentyfikowali oddziaływania w części lądowej przedsięwzięcia, obejmującej m.in. odcinek gazociągu przebiegający na Wyspie Stogi, plac budowy komory mikrotunelu, pas budowlano-montażowy oraz strefę kontrolowaną gazociągu. Oddziaływania te zostały rozpoznane w odniesieniu do wszystkich istotnych komponentów środowiska, w tym: gleb, wód gruntowych i powierzchniowych, szaty roślinnej i lasów, siedlisk przyrodniczych, fauny (w szczególności płazów, gadów, ptaków i nietoperzy), klimatu akustycznego, krajobrazu oraz ludzi i dóbr materialnych. Przeprowadzone analizy wykazały, że oddziaływania przedsięwzięcia na część lądową mają charakter lokalny, czasowy i w przeważającej mierze odwracalny, ograniczony głównie do fazy realizacji inwestycji. W fazie eksploatacji oddziaływania te w zasadniczym zakresie ustają, a trwałe skutki ograniczają się do istnienia wąskiej strefy kontrolowanej gazociągu oraz obszaru wylesienia, przy czym zakres ten został precyzyjnie określony i zminimalizowany technologicznie (zastosowanie mikrotunelu w strefie brzegowej, ograniczenie ingerencji w wydmy i plażę).

Zaskarżona decyzja RDOŚ w Gdańsku wraz z niniejszą decyzją GDOŚ nakładają na inwestora adekwatne do zidentyfikowanych oddziaływań środki minimalizujące i kompensujące, które obejmują obowiązek minimalizacji zajętości terenu i organizacji zaplecza budowy w sposób ograniczający ingerencję w zadrzewienia, zakrzewienia oraz tereny wodno-błotne, szczegółowe wymagania w zakresie ochrony gleb i wód gruntowych, obejmujące m.in. utwardzenie zapleczy, stosowanie sorbentów, kontrolę tankowania i serwisowania maszyn oraz obowiązek natychmiastowego usuwania ewentualnych zanieczyszczeń, ścisłe warunki prowadzenia robót ziemnych i odwodnieniowych, w tym podczyszczanie wód przed ich odprowadzeniem do Wisły Śmiałej, ograniczenie czasu odwodnienia oraz zabezpieczenie wykopów przed infiltracją wód podziemnych, ograniczenia czasowe prowadzenia prac, odnoszące się do sezonów lęgowych ptaków i nietoperzy, migracji i rozrodu płazów i gadów, obowiązek prowadzenia robót budowlanych zasadniczo w porze dziennej, z dopuszczeniem prac nocnych jedynie w zakresie technicznie koniecznym, przy jednoczesnym ograniczeniu emisji hałasu i światła, szczegółowe zasady ochrony drzew i krzewów pozostających poza wycinką, w tym wyznaczanie stref ochronnych (SOD i NSOD), zabezpieczanie systemów korzeniowych oraz zakaz ingerencji w obrębie tych stref, obowiązek wykonania nasadzeń kompensacyjnych, wraz z kilkuletnią analizą udatności nasadzeń i obowiązkiem ich uzupełniania, szczegółowe działania minimalizujące wobec fauny lądowej, w tym wygradzenia dla płazów i gadów, odłów i przenoszenie osobników, stały nadzór herpetologiczny oraz obowiązek każdorazowej kontroli wykopów i stałego nadzoru przyrodniczego z udziałem wyspecjalizowanych ekspertów.

Tak ukształtowany zakres warunków realizacji przedsięwzięcia dowodzi, że RDOŚ w Gdańsku nie tylko określił środowiskowe uwarunkowania dla części lądowej, ale uczynił to w sposób szczegółowy, odpowiadający wynikom przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko,

a zarazem zgodny z zasadą proporcjonalności. Brak nałożenia dodatkowych, dalej idących ograniczeń wynikał z faktu, że – co wprost wskazano w decyzji – przy zastosowaniu określonych środków minimalizujących nie występuje ryzyko znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko.

W konsekwencji nie sposób podzielić stanowiska, jakoby doszło do nieokreślenia odpowiednich środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia w części lądowej, w tym na działce ew. nr 8/6 obręb 273S Miasto Gdańsk. Warunki te zostały określone w sposób zgodny z wynikami oceny oddziaływania na środowisko oraz z zasadą proporcjonalności. Zarzut naruszenia art. 62 ust. 1 i 2 u.o.o.ś. nie znajduje zatem uzasadnienia i nie zasługuje na uwzględnienie.

GDOŚ nie podziela zarzutów dotyczących naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 w związku z art. 107 § 1 pkt 6, w związku z art. 8 § 1 i w z związku z art. 11 k.p.a., przez brak samodzielnego ustosunkowania się przez RDOŚ w Gdańsku do zarzutów Fundacji podniesionych w piśmie z 13 grudnia 2023 r. Organ administracji publicznej, prowadząc postępowanie w oparciu o zasady wynikające z k.p.a., ma obowiązek samodzielnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz dokonania oceny całego zgromadzonego materiału dowodowego. Zgodnie z zasadami postępowania administracyjnego organ musi przeprowadzić postępowanie dowodowe, ocenić wiarygodność i moc dowodową przedstawionych dokumentów oraz umożliwić stronom czynny udział w sprawie, przy czym przepisy nie ograniczają katalogu dowodów – mogą to być również dokumenty i wyjaśnienia przedstawione przez inwestora, jeśli organ uzna je za wiarygodne i spójne.

Organ administracji działa w ramach swobodnej oceny dowodów oraz – w określonych przypadkach – w ramach uznania administracyjnego. Konstrukcja ta obejmuje uprawnienie organu do wyboru spośród dopuszczalnych przez prawo rozwiązań oraz ocenę, które dowody należy uznać za przekonujące. Organ nie musi tworzyć całkowicie odrębnej argumentacji, jeśli argumenty strony – po przeanalizowaniu – uznaje za własne. Organ może przyjmować stanowiska stron jako element uzasadnienia, o ile dokonuje tego świadomie i po przeprowadzeniu oceny ich zasadności.

Takie podejście jest w pełni zgodne z zasadą prawdy obiektywnej oraz legalności postępowania administracyjnego. Oparcie się na wyjaśnieniach inwestora nie oznacza automatycznie braku samodzielności organu, jeśli z uzasadnienia decyzji wynika, że organ dokonał oceny wszystkich dowodów i świadomie uznał argumenty inwestora za przekonujące. Powtórzenie argumentów strony nie narusza prawa, o ile organ wykazał, że przyjął je na podstawie własnej oceny i włączył do uzasadnienia jako element własnej argumentacji.

W ocenie GDOŚ z taka sytuacja występuje w analizowanej sprawie. Na str. 103 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Gdańsku napisał: *Tut. Organ przeanalizował wszystkie uwagi złożone przez Fundację Greenpeace Polska pismem z dnia 13 grudnia 2023 r. i biorąc pod uwagę dokumentację oraz wyjaśnienia złożone przez Inwestora pismem z dnia 3 stycznia 2024 r., zważył co następuje.* Następnie na stronach 104-106 tejże decyzji, bazując na wyjaśnieniach przedstawionych przez inwestora, odniósł się obszernie do zarzutów Fundacji. Nie można

zatem uznać, że RDOŚ w Gdańsku działał bezrefleksyjnie, gdyż oparł się na wyjaśnieniach inwestora po ich uprzednim zweryfikowaniu i uznaniu za wiarygodne.

Przepisy k.p.a. dopuszczają korzystanie z dowodów przedstawionych przez strony, a organ – jako podmiot dokonujący ich oceny – ma pełne prawo przyjąć je jako własne, o ile proces decyzyjny został przeprowadzony zgodnie z zasadami postępowania administracyjnego, co w ocenie GDOŚ zostało wykonane przez organ pierwszej instancji, a skonstruowane uzasadnienie decyzji spełnia wymogi prawne.

Nietrafiony jest także zarzut oparcia zaskarżonej decyzji na założeniach i przypuszczeniach bez ich weryfikacji z rzeczywistością. Fakt, że raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko opiera się na założeniach, a nie na „stanach faktycznych”, nie dyskwalifikuje go jako dowodu w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem w postępowaniu tym ocenia się oddziaływanie na środowisko planowanego, a nie już istniejącego i funkcjonującego przedsięwzięcia. Z tego też względu wszelkie analizy jego oddziaływania na środowisko mają charakter prognoz, a nie oddziaływań rzeczywistych.

GDOŚ nie stwierdził również, aby RDOŚ w Gdańsku rażąco naruszył przepisy art. 6, art. 7, art. 77, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a., przez naruszenie zasady prawdy obiektywnej, brak wyczerpującej oceny materiału dowodowego i błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a tym samym dowolne i nieznajdujące odzwierciedlenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym rozstrzygnięcie sprawy. W opinii GDOŚ organ pierwszej instancji wziął pod uwagę całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu i na podstawie tego materiału wydał zaskarżoną decyzję.

Mając na uwadze, że podjęte decyzją RDOŚ w Gdańsku z 2 lutego 2024 r. rozstrzygnięcie sprawy w części utrzymanej przez organ odwoławczy jest prawidłowe, nieznaczne braki w zakresie uzasadnienia tej decyzji przez organ pierwszej instancji nie stanowią naruszenia art. 107 § 3 k.p.a., które uzasadniałoby uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Utrzymanie w mocy decyzji organu pierwszej instancji oznacza bowiem w szczególności utrzymanie w mocy jej podstawowego, koniecznego elementu, jakim jest rozstrzygnięcie; w rozstrzygnięciu decyzji zostaje wyrażona wola organu administracji załatwiającego sprawę. Zatem wadę braku pełnego uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji można konwalidować w postępowaniu odwoławczym, uzupełniając uzasadnienie w tym zakresie, bez potrzeby uchylenia orzeczenia wyłącznie z powodu tej wady (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z 2 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Op 432/10), co zostało przez GDOŚ uczynione. Konieczność zreformowania pozostałej części decyzji organu pierwszej instancji została w pełni przez GDOŚ uzasadniona.

Zarówno w opinii organu pierwszej instancji, jak i w opinii GDOŚ raport wraz z wyjaśnieniami i uzupełnieniami, w tym sporządzona inwentaryzacja przyrodnicza, spełnia wymogi art. 66 u.o.o.ś. Informacje w nim zawarte pozwoliły na wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz określenie w niej istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony

środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., nałożenie obowiązku wykonania kompensacji przyrodniczej oraz obowiązku monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko z taką szczegółowością, jaka była możliwa na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego.

Odnosząc się do zarzutu nieobjęcia postępowaniem całości przedsięwzięcia, tj. budowy falochronu osłonowego w Porcie Gdańsk wraz z realizacją terminala FSRU z gazociągiem podmorskim w obrębie akwenu Portu w Gdańsku, w ocenie GDOŚ nie ma konieczności objęcia wymienionych przedsięwzięć jednym postępowaniem w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem są one zależne od siebie funkcjonalnie, a nie technologicznie. W związku z tym, chociaż w ramach jednego projektu inwestycyjnego realizowanych będzie kilka rodzajów przedsięwzięć niezależnie wymienionych w r.o.o.ś., możliwe jest wydanie odrębnych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla każdego z nich.

Jak wynika z akt sprawy, planowana budowa falochronu osłonowego z pogłębianiem toru podejściowego i obrotnicy będą prowadzone ze względu na zaplanowaną budowę terminala FSRU. Rozważając możliwości łącznego traktowania ww. przedsięwzięć w odniesieniu do konieczności uzyskania dla nich jednej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 13 u.o.o.ś. pod pojęciem przedsięwzięcia rozumie się zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty. Jednak w przedstawionym powyżej przypadku nie może być mowy o powiązaniu technologicznym, gdyż nie mamy do czynienia z ciągiem technologicznym.

Warto podkreślić, że przywołane powyżej uregulowania prawne mają na celu uniemożliwienie dzielenia zamierzeń inwestycyjnych, które mogłyby doprowadzić do zmiany kwalifikacji przedsięwzięcia w świetle przepisów ww. rozporządzenia i w konsekwencji do uniknięcia wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a tym samym przeprowadzenia kwalifikacji do oceny oddziaływania na środowisko czy też samej oceny lub do wypaczenia wyników przeprowadzonej oceny.

Oba przedsięwzięcia, ze względu na zakres planowanych prac, zostały zaliczone do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających obligatoryjnie oceny oddziaływania na środowisko, a właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach był RDOŚ w Gdańsku.

W przypadku uzyskiwania oddzielnych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i prowadzenia odrębnych ocen oddziaływania na środowisko, ze względu na zależności poszczególnych zadań inwestycyjnych, szczególnie istotna jest analiza ich wspólnych oddziaływań, zarówno przy postępowaniach prowadzonych dla budowy falochronu, jak i terminala FSRU. Pomimo że te przedsięwzięcia zostały objęte odrębnymi postępowaniami, to

nie można zgodzić się ze skarżącym, że nie została przeanalizowana całość zamierzenia inwestycyjnego. Kwestia oddziaływań skumulowanych została przeanalizowana w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz uzupełniona w wyniku dodatkowych wyjaśnień inwestora z dnia 9 stycznia 2026 r. Analiza dotycząca oddziaływań skumulowanych została zawarta na str. 58, 93-95, 104, 106, skarżonej decyzji oraz w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Zdaniem organu odwoławczego zarzuty skarżącego dotyczące podzielenia przedsięwzięcia są bezzasadnie.

Przed wydaniem niniejszej decyzji, organ drugiej instancji, zawiadomieniami z 31 marca 2026 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.23.2024.AKA.48 i znak: DOOŚ-WDŚI.420.23.2024.AKA.49, poinformował strony postępowania, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W związku z zawiadomieniem 31 marca 2026 r. Fundacji Greenpeace Polska przedstawiła następujące uwagi:

- niepełna analiza oddziaływania skumulowanego ze względu na brak matematycznego modelowania akustycznego w tym zakresie, a tym samym niepełna analiza wpływu oddziaływania akustycznego na obszary Natura 2000,
- oparcie analiz w zakresie wpływu przedsięwzięcia na jednolite części wód powierzchniowych na nieaktualnych danych monitoringowych w zakresie wskaźników jakości wód,
- niepoprawne wykonanie analizy wpływu benzo(a)pirenu na stan jakości powietrza poprzez przyjęcie błędnych danych wejściowych, co skutkowało znacznym zaniżeniem otrzymanych wartości emisji.

Fundacji Greenpeace Polska przedłożyła poniższe opracowania i dowody:

- tabela GIOŚ z wynikami oceny i klasyfikacji wód przybrzeżnych i przejściowych za 2024 r.
- „Opinia naukowa o wyjaśnieniach autorów Raportu OOS dla terminala gazowego (FSRU) w Gdańsku odnośnie: 1) emisji benzo(a)pirenu i jej wpływu na stan jakości powietrza, 2) stanu ekologicznego JCWP Zatoka Gdańska Wewnętrzna”, L. Pazderski, M. Pazderska-Szabłowicz. Toruń 2026 r.

Do zarzutów tych GDOŚ odniósł się, odpowiadając na zarzuty przedstawione w odwołaniach od zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 przepis pierwszy k.p.a. będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie

nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. *Niezgodność z przepisami prawa to niezgodność z przepisami prawa materialnego lub przepisami prawa procesowego przez ich rażące naruszenie lub ich wadliwą wykładnię* (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 849). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: I.1 (w części), I.2.1 (w części), I.2.2.10, I.3.9, I.3.13, II.1, II.1.7, IV decyzji RDOŚ w Gdańsku z 2 lutego 2024 r.

Natomiast uchylenie decyzji i umorzenie postępowania organu pierwszej instancji – art. 138 § 1 pkt 2 przepis drugi k.p.a. może mieć miejsce w sytuacji, gdy postępowanie to było bezprzedmiotowe. *Przesłanka bezprzedmiotowości wystąpi, gdy brak było podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania danej sprawy w ogóle bądź nie było podstaw do rozpoznania jej w drodze postępowania administracyjnego, czy też tylko w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego przed tym organem pierwszej instancji* (*ibidem*, str. 835). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: I.3.2-I.3.7 i III decyzji RDOŚ w Gdańsku z 2 lutego 2024 r.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie w tym zakresie.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;

- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. reprezentowana przez pełnomocnika adw. ██████████
2. Fundacja Greenpeace Polska reprezentowana przez pełnomocnika r.pr. ██████████, Kancelaria Radcy Prawnego ██████████
3. Gmina Miasta Gdańska, Urząd Miejski w Gdańsku
4. Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra Aktywów Państwowych, Ministerstwo Aktywów Państwowych
5. AMBER FOREST sp. z o.o. sp. k.
6. Akademicki Związek Sportowy reprezentowany przez pełnomocnika ██████████, Akademicki Związek Sportowy COSA Oddział w Gdańsku
7. Akademicki Klub Morski Gdańsk
8. Urząd Morski w Gdyni
9. Santander Bank S.A.
10. Bank Rumia Spółdzielczy
11. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. oraz art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890)

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku
2. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku
3. Pomorski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Gdańsku
4. Minister Klimatu i Środowiska
5. Pełnomocnik Rządu ds. Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, Ministerstwo Energii
6. Minister Infrastruktury